

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.11.2011
KOM(2011) 730 wersja ostateczna
2011/0330 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie współpracy administracyjnej w obszarze podatków akcyzowych

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Przepisy zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2073/2004 stanowią ramy prawne współpracy administracyjnej w obszarze podatków akcyzowych. Aby uwzględnić wprowadzenie komputerowego Systemu Przemieszczania oraz Nadzoru Wyrobów Akcyzowych (zwanego dalej „EMCS”), przepisy te wymagają zmiany. EMCS został wdrożony na podstawie decyzji nr 1152/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym i nadzoru nad nimi. System ten umożliwia organom państw członkowskich kontrolowanie przemieszczania wyrobów akcyzowych w szybszy i bardziej zintegrowany sposób w oparciu o zautomatyzowaną analizę ryzyka (zob. motyw trzeci decyzji nr 1152/2003).

Obowiązujące rozporządzenie Rady zapewniło podstawę prawną dla wcześniejszej fazy projektu EMCS, polegającej na wsparciu ręcznych procedur wspomaganych komputerowo (faza 0 EMCS), do czasu zakończenia automatyzacji systemu wspierania współpracy administracyjnej, przewidzianej w ramach fazy 2 i 3 EMCS. Artykuły dotyczące stosowania systemu rejestracji przedsiębiorców SEED (ang. *System of Exchange of Excise Data* – System Wymiany Danych Dotyczących Akcyzy), systemu EWSE (ang. *Early Warning System for Excise* – System Wczesnego Ostrzegania Akcyzowego) i systemu MVS (ang. *Movement Verification System* – System Weryfikacji Przemieszczania) stanowiły podstawę prawną stosowania tych narzędzi, łącznie z bardziej ogólnymi artykułami dotyczącymi wniosków o udzielenie informacji, wymiany automatycznej i wymiany spontanicznej. Zostały one zaczerpnięte z wcześniejszych aktów prawnych przyjętych w obszarze współpracy administracyjnej, dyrektywy Rady 77/799/EWG oraz niektórych przepisów dyrektywy Rady 92/12/EWG.

EWSE i MVS są obecnie stopniowo wycofywane; faza 2 EMCS została uruchomiona, a faza 3 EMCS ma zostać uruchomiona w roku 2012. W wyniku realizacji fazy 3 EMCS możliwe będzie generowanie komunikatów elektronicznych, co pozwoli zastąpić EWSE, a po pierwsze częściowo zastąpić MVS, który następnie zostanie zastąpiony w całości.

Dostępny opis SEED zawarty w rozporządzeniu (WE) nr 2073/2004 jest przestarzały, ponieważ opiera się na wersji systemu w fazie 0, w związku z czym wymaga aktualizacji. Ponadto konieczne jest zapewnienie przejrzystej podstawy prawnej dla aplikacji udostępnionej na portalu Europa służącej do sprawdzania ważności zezwoleń przedsiębiorców (SEED on Europa).

Faza 3 będzie obejmowała automatyczną wymianę komunikatów między przedsiębiorcami i organami administracji państw członkowskich w celu powiadamiania o sytuacjach wyjątkowych, na przykład o wynikach kontroli drogowych, szczególnych przypadkach zgłaszanych przez przedsiębiorstwa oraz przypadkach ostatecznego zatrzymania przemieszczania. Wymiana tych komunikatów jest obecnie prowadzona ręcznie na zasadzie najwyższej staranności. Automatyzacja przepływów komunikatów odegra pewną rolę w ulepszaniu kontroli i współpracy administracyjnej.

W ramach projektu EMCS zostanie ustanowione narzędzie do celów statystycznych i sprawozdawczych (CS/MISE – *Central Services / Management Information System Excise* – Główne narzędzia / System Informacji Zarządczej w dziedzinie Akcyzy). Ma ono podnieść

jakość sprawozdawczości w zakresie funkcjonowania EMCS oraz zwiększyć częstotliwość przekazywania danych. Dzięki tej funkcji zostanie częściowo ograniczona konieczność ręcznego gromadzenia operacyjnych danych statystycznych przez państwa członkowskie i Komisję. Konieczne będzie określenie podstawy prawnej umożliwiającej gromadzenie danych pochodzących z rejestrów poszczególnych przemieszczeń.

W decyzji nr 1152/2003 zobowiązano Komisję i państwa członkowskie do sfinansowania opracowywania, testowania i wdrażania EMCS. Teraz, kiedy EMCS funkcjonuje, w nowym rozporządzeniu proponuje się również nałożenie na państwa członkowskie i Komisję podobnego stałego obowiązku w zakresie utrzymania EMCS i usług powiązanych.

Oprócz powyższych szczególnych zmian, uznaje się za konieczne wprowadzenie dodatkowych zmian w treści rozporządzenia (WE) nr 2073/2004 obejmujących:

- aktualizację brzmienia rozporządzenia, aby uwzględniło nowe normy prawne;
- ogólny przegląd tekstu pod kątem usunięcia przepisów, które stały się nieistotne, oraz w celu ulepszenia struktury logicznej tekstu;
- uwzględnienie nowych procedur współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy oraz w innych obszarach, aby zapewnić skuteczniejsze i mniej obciążające ramy prawne zarówno dla organów ds. akcyzy, jak i przedsiębiorców.

Aby zapewnić podstawę prawną dla funkcji EMCS związanych ze współpracą administracyjną, ogólnie uporządkować oraz stworzyć bardziej przejrzysty i spójny dokument, a także mając na uwadze zakres zmian, proponuje się całkowite zastąpienie tekstu obowiązującego rozporządzenia.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Wniosek został opracowany w ścisłej współpracy z grupą roboczą specjalistów pod auspicjami Komitetu ds. Podatku Akcyzowego (ustanowionego na mocy dyrektywy 2008/118/WE). Służby Komisji przeprowadziły szereg rozmów dwustronnych i wielostronnych z zainteresowanymi państwami członkowskimi w celu dokładniejszego przeanalizowania wniosku.

Ocena skutków dla służb Komisji i państw członkowskich

Wśród nowych elementów zawartych we wniosku główną część stanowią przepisy prawne zapewniające stosowanie systemu EMCS. Wynikających z tego skutków nie należy zasadniczo przypisywać tekstowi niniejszego wniosku, lecz decyzji nr 1152/2003, na podstawie której zapadła decyzja o utworzeniu EMCS. Jak wyjaśniono powyżej, nowy system w szczególności upraszcza przemieszczenia w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz ułatwia państwom członkowskim przeprowadzanie stosownych kontroli. W niniejszym wniosku nie nakłada się, w porównaniu z obecną sytuacją, dodatkowego obciążenia na przedsiębiorców, których dotyczą przepisy akcyzowe, ponieważ zakres wniosku w dużej mierze ogranicza się do modernizacji dostępnych narzędzi i praktyk. Udostępnienie nowych narzędzi statystycznych i sprawozdawczych powinno ograniczyć obecne obciążenie

administracyjne organów administracji państw członkowskich, a jednocześnie spowodować poprawę jakości sprawozdawczości.

Ocena skutków dla praw podstawowych

We wniosku zakłada się, że państwa członkowskie będą odpowiednio do potrzeb i proporcjonalnie stosowały art. 13 dyrektywy 95/46/WE, który umożliwia im zwolnienie organów administracyjnych z obowiązku działania z poszanowaniem wszystkich praw osoby, której dotyczą dane, zgodnie z art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W rozporządzeniu zezwala się państwom członkowskim na korzystanie ze zwolnień określonych w art. 13 dyrektywy 95/46/WE do celów gromadzenia i wymiany danych w przypadkach, jeżeli takie ograniczenie jest konieczne do zapewnienia ochrony ważnych interesów gospodarczych i finansowych państwa członkowskiego lub Unii Europejskiej, w tym w zakresie polityki pieniężnej, budżetowej i podatkowej. Dokładne zasady stosowania zwolnienia są określone w prawodawstwie krajowym i praktyce administracyjnej, zgodnie z krajowymi przepisami transponującymi dyrektywę 95/46/WE oraz z zastrzeżeniem ogólnych zasad prawa dotyczących konieczności i proporcjonalności przyjmowanych środków oraz przewidywanego znaczenia gromadzonych, przechowywanych lub wymienianych informacji. W tym względzie nie nastąpiła zmiana praw i obowiązków państw członkowskich w stosunku do praw i obowiązków określonych w obowiązującym rozporządzeniu w sprawie współpracy administracyjnej w obszarze akcyzy.

Przetwarzanie danych przez Komisję ogranicza się do następujących obszarów:

- 1) zapewnienie bezpiecznego kanału komunikacyjnego (CCN/CSI) między organami administracji państw członkowskich. Kanał ten służy do przekazywania uporządkowanych komunikatów, w tym do wymiany informacji na żądanie, automatycznej wymiany informacji i spontanicznego przesyłu danych, co może pomóc we właściwym stosowaniu przepisów akcyzowych;
- 2) zapewnienie systemu pozwalającego kopiować poszczególnym państwom członkowskim dane rejestracyjne przedsiębiorców, których dotyczą przepisy akcyzowe;
- 3) pozyskiwanie danych do celów statystycznych.

Obszar nr 1 (bezpieczny kanał komunikacyjny) obejmuje możliwość przekazywania informacji otrzymanych przez państwa członkowskie, które zastosowały zwolnienia dopuszczane w art. 13 dyrektywy 95/46/WE, jeżeli dane państwo członkowskie musi dokonać wymiany danych z innym państwem członkowskim w celu dokładnego i pełnego ustalenia sytuacji w zakresie zgodności z przepisami akcyzowymi. Komisja zakłada, że stosowanie art. 13 ogranicza się do przypadków, w których powiadomienie osoby, której dane dotyczą, może w uzasadniony sposób doprowadzić do zakłócenia procedury oceny zgodności z przepisami akcyzowymi przeprowadzanej przez przedmiotowe państwo członkowskie. Przyjmuje się, że zakres informacji przetwarzanych na podstawie niniejszego projektu rozporządzenia jest istotny dla zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów akcyzowych (zarówno projektowany art. 1, jak i wskazane niżej wyjaśnienia do niego). Na mocy zobowiązań określonych w Traktacie oraz przepisów krajowych wynikających z transpozycji dyrektywy 95/46/WE państwa członkowskie są zobowiązane do przestrzegania praw osób, których dane dotyczą, w myśl art. 8, a także zgodnie z ogólnymi zasadami prawa dotyczącymi konieczności i proporcjonalności. Ustalenia krajowe nie zostały określone w niniejszym

rozporządzeniu, ponieważ taki stopień szczegółowości nie jest konieczny. Komisja zakłada również, że korzystając z uprawnień przyznanych w niniejszym rozporządzeniu, państwa członkowskie będą wypełniać pozostałe obowiązki traktatowe.

Komisja zapewnia tylko mechanizm komunikacyjny do celów wymiany danych gromadzonych i przechowywanych przez państwa członkowskie i nie ma dostępu o charakterze operacyjnym do samych danych, poza dostępem w celach obsługi technicznej systemu. Zgodnie z niniejszym wnioskiem Komisja odpowiada za zapewnienie poufności i poprawności przekazywania danych, które zostały jej powierzone.

Obszar nr 2 (lustrzana kopia krajowych rejestrów przedsiębiorców) nie wymaga korzystania z art. 13 przez państwa członkowskie, ponieważ informacje są przekazywane przez same osoby, których dane dotyczą. Państwa członkowskie powinny powiadomić osoby, których dane dotyczą, o przedmiotowych danych, a każda taka osoba powinna mieć możliwość poprawienia zawartych w nich nieścisłości. Aby zapewnić to prawo, we wniosku przypomniano o konieczności zezwolenia osobom, których dane dotyczą, na dostęp do ich własnych danych w tym obszarze oraz zapewnienia możliwości skorygowania błędnych danych. Komisja nie ma jednak dostępu o charakterze operacyjnym, w związku z czym nie może modyfikować przedmiotowych danych, ponieważ w takim przypadku musiałaby sprawować kontrolę nad krajowymi rejestrami przedsiębiorców, jako że głównym zadaniem DG ds. Podatków i Unii Celnej jest zapewnienie ustawicznej poufności przetwarzanych informacji. W przypadku publicznej aplikacji umożliwiającej sprawdzanie ważności zezwoleń, wykorzystuje się fragmenty danych z rejestrów przedsiębiorców, których dotyczą przepisy akcyzowe, zawierające tylko numer zezwolenia akcyzowego, z wyłączeniem informacji umożliwiających ustalenie tożsamości poszczególnych osób, takich jak imię i nazwisko lub nazwę albo adres. Komisja udostępnia kontaktowy adres e-mail przyporządkowany tej aplikacji. Jeżeli przedsiębiorca uważa, że dostarczone informacje są nieścisłe, Komisja udostępnia mu dane kontaktowe organu administracji państwa członkowskiego, który jest administratorem danych tego przedsiębiorcy.

Obszar nr 3 obejmuje tylko pozyskiwanie anonimowych danych operacyjnych stosowanych jako dane wejściowe przy sporządzaniu sprawozdań statystycznych. Pozyskiwane informacje nie zawierają danych umożliwiających identyfikację przedsiębiorców uczestniczących w przemieszczaniu wyrobów akcyzowych.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

Komisja wnioskuję do Rady o przyjęcie nowego rozporządzenia w sprawie współpracy administracyjnej w obszarze podatku akcyzowego, które zastąpi obowiązujące rozporządzenie Rady dotyczące tej dziedziny.

Celem niniejszego działania jest dostosowanie prawodawstwa w tym obszarze do możliwości, jakie stwarza opracowanie EMCS, oraz zapewnienie bardziej przejrzystości określonej i kompleksowej podstawy prawnej dla tych możliwości, co umożliwi zastąpienie obowiązujących procedur ręcznych lub półautomatycznych.

Celem drugorzędnym jest bardziej przejrzyste określenie praw i obowiązków państw członkowskich i Komisji w tym obszarze, zarówno w zakresie EMCS, jak i w ujęciu bardziej ogólnym.

Takie podejście będzie umożliwiało i wspierało lepszą współpracę między państwami członkowskimi oraz pozwoli na dostosowanie w większym stopniu prawodawstwa w tym obszarze do niedawno przyjętych przepisów w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej i podatków bezpośrednich.

Podstawa prawna

Artykuł 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zasada pomocniczości

Zasada pomocniczości ma zastosowanie, o ile wnioszek nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii Europejskiej.

Cele zawarte we wniosku nie mogą być w dostateczny sposób zrealizowane przez państwa członkowskie z następującego względu.

Celem wniosku jest zastąpienie rozporządzenia (WE) nr 2073/2004 przepisami pełniącymi tę samą funkcję, a mianowicie stworzenie wspólnych ram prawnych dla współpracy administracyjnej w konkretnej dziedzinie wyrobów akcyzowych oraz w zakresie pełnego wykorzystania systemu EMCS.

Ten cel, który nie może być w dostatecznym stopniu zrealizowany w wyniku działań poszczególnych państw członkowskich, można z lepszym skutkiem osiągnąć na poziomie Unii Europejskiej. W przypadku braku niniejszego wniosku i obowiązującego rozporządzenia wymiana informacji między państwami członkowskimi mogłaby mieć miejsce jedynie na drodze negocjowania umów dwustronnych. Byłoby mało prawdopodobne, aby takie umowy dwustronne mogły być wspomagane elektronicznie przez zainteresowane państwa członkowskie, ponieważ koszt przypadający na umowę dwustronną byłby zbyt wysoki. Różnice między umowami dwustronnymi mogłyby również niekorzystnie wpływać na skuteczne funkcjonowanie jednolitego rynku.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z poniższych względów.

Proponowany środek określa jedynie wspólne zasady dotyczące procedur i instrumentów w celu usprawnienia bieżącej współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi, które pozostają tym samym w pełni odpowiedzialne za swoją organizację wewnętrzną i przydział zasobów, a także za decyzje, w jakich przypadkach korzysta się z międzynarodowej współpracy administracyjnej i dla jakich potrzeb wykorzystuje się jej wyniki.

Proponowany środek nie będzie się wiązał z żadnymi istotnymi dodatkowymi obciążeniami finansowymi i administracyjnymi dla Unii, rządów krajowych, władz regionalnych i lokalnych, przedsiębiorców i obywateli, a wręcz przeciwnie – powinien umożliwić racjonalizację wykorzystania zasobów ludzkich i obniżenie kosztów dzięki stworzeniu wspólnego podejścia do międzynarodowej współpracy administracyjnej.

Wybór instrumentów

Proponowany instrument: rozporządzenie.

Wybór instrumentu jest w pełni zgodny z obecnie obowiązującym aktem prawnym. Rozporządzenie zapewnia wspólne ramy dla czynności, które można zastosować bezzwłocznie po zastąpieniu obowiązującego rozporządzenia.

Wniosek ma na celu zapewnienie podstawy dla modernizacji obowiązujących wspólnych ram dotyczących współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi. Rozporządzenie dotyczy wyłącznie współpracy administracyjnej i nie ma wpływu na zbliżenie przepisów krajowych dotyczących zarządzania przemieszczaniem wyrobów akcyzowych lub opodatkowania wyrobów akcyzowych, które to kwestie są przedmiotem innych aktów prawnych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wszelkiego rodzaju skutki finansowe związane z wprowadzeniem fazy 3 EMCS wynikają z decyzji nr 1152/2003/WE. Skutki budżetowe, jakie wiążą się z rozwojem i stosowaniem nowego narzędzia służącego gromadzeniu danych statystycznych oraz ze zobowiązaniem do dalszego rozwijania, utrzymywania i stosowania systemu w ujęciu ogólnym, są uwzględnione w wydatkach w ramach programu Fiscalis 2013¹, nie będą zatem szerzej omawiane w niniejszym dokumencie.

5. INFORMACJE DODATKOWE

Uchylenie obowiązujących przepisów

Przyjęcie wniosku będzie równoznaczne z uchyleniem obowiązujących przepisów, w szczególności rozporządzenia (WE) nr 2073/2004.

Uproszczenie

We wniosku przewidziano uproszczenie przepisów, uproszczenie procedur administracyjnych dla organów publicznych (UE lub krajowych) oraz uproszczenie procedur administracyjnych dla podmiotów prywatnych.

Niniejsze przepisy prowadzą do uproszczenia procedur administracyjnych, ponieważ zawierają wspólne środki, które są łatwe w interpretacji i w zastosowaniu, i których zakres w tym obszarze jest szerszy niż zakres środków określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2073/2004.

Organy publiczne będą miały możliwość stosowania wspólnych narzędzi i instrumentów w uprzednio określonych ramach organizacyjnych. Ten pakiet środków ułatwi międzynarodową współpracę organów administracyjnych na szczeblu europejskim. Rozszerzenie zakresu prawodawstwa UE będzie oznaczało, że organy administracyjne nie będą musiały odwoływać

¹ Dz.U. L 330 z 15.12.2007, s. 1.

się do różnych zbiorów przepisów, z których każdy obejmuje własne zasady i warunki, w zależności od rodzaju wierzytelności, której dotyczy wniosek o udzielenie pomocy.

Szczegółowe objaśnienie wniosku

W poniższym szczegółowym objaśnieniu poszczególnych artykułów skoncentrowano się na przepisach, które są nowe lub które uległy istotnej zmianie w stosunku do odpowiadających im przepisów rozporządzenia (WE) nr 2073/2004. Tabelę korelacji dołączoną do proponowanego tekstu nowego rozporządzenia powinno się stosować do celów zapewnienia korelacji z obowiązującymi przepisami wskazanego rozporządzenia.

Rozdział I – Przepisy ogólne

Artykuł 1 – Przedmiot i zakres stosowania

Przedmiotowy artykuł odzwierciedla fakt, iż zakres rozporządzenia będzie rozszerzony w taki sposób, aby obejmowało ono współpracę administracyjną w celu zapewnienia wykonania wszystkich przepisów akcyzowych, a nie tylko przepisów dotyczących prawidłowego wymiaru podatków akcyzowych. W artykule określono również zasadę, zgodnie z którą rozporządzenie nie będzie miało wpływu na stosowanie w państwach członkowskich przepisów dotyczących wzajemnej pomocy sądowej w sprawach karnych.

Norma „istotności” ma umożliwić wymianę informacji w sprawach dotyczących akcyzy w zakresie wymaganym rzeczywistymi potrzebami administracji podatkowej przy zachowaniu zgodności, w przypadku gdy dotyczą danych osobowych (art. 8 oraz art. 52 ust. 1), z kryteriami ustanowionymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Wniosek o informacje może być zatem uznany za „istotny”, w przypadku gdy służy sprawdzeniu podejrzeń osób prowadzących dochodzenie odnośnie zaangażowania lub możliwego zaangażowania przedsiębiorców w czynności, które, w kontekście akcyzy, są nieprawidłowe. Z drugiej strony termin „istotny” doprecyzowuje, że państwa członkowskie nie mają prawa poszukiwać informacji ani zwracać się o informacje, które nie wydają się użyteczne z punktu widzenia spraw dotyczących akcyzy rozpatrywanych w odniesieniu do danej osoby lub określonej grupy bądź kategorii osób.

Artykuł 2 – Definicje

Dodano szereg nowych definicji odzwierciedlających fakt wprowadzenia fazy 2 i 3 EMCS, których nie zawarto w rozporządzeniu (WE) nr 2073/2004, oraz mających na celu zapewnienie zgodności z dyrektywą Rady 2008/118/WE. Są to definicje: „wymiana wywołana zdarzeniem”, „przedsiębiorca”, „numer akcyzowy”, „elektroniczny dokument administracyjny”, „dokument wzajemnej pomocy administracyjnej” oraz „awaryjny dokument wzajemnej pomocy administracyjnej”. Pozostałe definicje nieznacznie zmieniono.

Artykuły 3–6 – Właściwe organy, centralne biuro łącznikowe ds. akcyzy (CELO, ang. Central Excise Liaison Office), wydziały łącznikowe

We wniosku podtrzymuje się obowiązujące ustalenia zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2073/2004, jeżeli istnieje rozróżnienie między właściwym organem, który jest prawnie odpowiedzialny za wymianę informacji i w imieniu którego taka wymiana ma miejsce, a bezpośrednimi kontaktami między wydziałami i urzędnikami na mocy delegowania uprawnień właściwego organu. Te ustalenia są nadzorowane przez centralne biuro łącznikowe ds. akcyzy, które pełni również funkcję pierwszego punktu kontaktowego. Wynika to stąd, że,

biorąc pod uwagę zakres rozporządzenia i różnice między państwami członkowskimi, jeżeli chodzi o organizację i funkcjonowanie departamentów rządowych i ogólnie państwa członkowskiego, nie jest możliwe ustanowienie jednolitych reguł dotyczących tej kwestii; na przykład w niektórych państwach właściwe organy będą z reguły pełniły funkcję organów lub służb ds. akcyzy, podczas gdy w innych państwach inne organy mogą wykonywać pewne zadania z zakresu pomocy administracyjnej w tym obszarze. Każde państwo członkowskie może dobrowolnie podjąć decyzję o zmianie swojego właściwego organu. W takim przypadku ma obowiązek poinformować o tym Komisję i inne państwa członkowskie.

W rezultacie w niniejszych artykułach nie narzuca się żadnych ograniczeń dotyczących wyboru przez państwa członkowskie sposobu wewnętrznej organizacji, z wyjątkiem wymogu ustanowienia pierwszego punktu kontaktowego. W związku z tym wniosek nadal zapewnia przejrzyste ramy prawne w zakresie współpracy zdecentralizowanej, przypisuje zasadniczą rolę centralnym biurom łącznikowym ds. akcyzy, ale także zawiera wyjaśnienia dotyczące funkcji, za których pełnienie biura te są przede wszystkim odpowiedzialne.

Artykuł 7 – Informacje lub dokumenty uzyskiwane wraz z zezwoleniem lub na wniosek organu sądowego

Jeżeli informacje będące przedmiotem wniosku dotyczą postępowań prowadzonych w imieniu lub na rzecz organów sądowych, odmawia się niekiedy wymiany informacji lub znacznie ją opóźnia. Uniemożliwia to organowi administracyjnemu wnioskującego państwa członkowskiego wszczęcie w odpowiednim czasie skutecznego postępowania administracyjnego lub sądowego przeciwko przestępcom. W związku z tym w art. 7 określono obowiązek współpracy państw członkowskich w sprawach, w których toczy się postępowanie karne, z należyтым uwzględnieniem reguł dotyczących współpracy sądowej w sprawach karnych.

Rozdział II – Współpraca na wniosek

W niniejszym wniosku określa się prawa i obowiązki państw członkowskich oraz wprowadza rozróżnienie między wnioskami o udzielenie informacji i wnioskami o przeprowadzenie postępowania administracyjnego, obecnością urzędników w urzędach administracyjnych i ich uczestnictwem w postępowaniach administracyjnych, stosowaniem kontroli równoległych i wykorzystaniem wniosków o powiadomienie. W art. 11 ustanawia się trzymiesięczny termin na udzielenie informacji liczony od dnia otrzymania wniosku (termin ten wynosi jeden miesiąc, jeżeli informacje są już dostępne), ale również umożliwia się stosowanie innych terminów w poszczególnych przypadkach.

Artykuł 8 – Ogólne obowiązki organu współpracującego

Artykuł 8 zasadniczo nie różni się od art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2073/2004. Artykuł 8 ust. 1 stanowi podstawę prawną dla wszystkich wniosków o udzielenie informacji przedstawianych przy zastosowaniu EMCS lub w inny sposób. W ust. 2 zobowiązuje się organ współpracujący do prowadzenia postępowań administracyjnych niezbędnych do uzyskania informacji, których dotyczy wnioski. W tym celu w ust. 3 przewiduje się, że wnioski o udzielenie informacji mogą zawierać uzasadniony wniosek o wszczęcie postępowania administracyjnego. Współpracujące państwo członkowskie może jednak zdecydować, że nie ma potrzeby przeprowadzenia postępowania, w takim jednak przypadku musi niezwłocznie poinformować wnioskujące państwo członkowskie o powodach podjęcia decyzji o wstrzymaniu się od przeprowadzenia postępowania. Aby uniknąć przypadków

udzielania odmów o charakterze arbitralnym, w art. 25 zawarto wykaz przyczyn prawnych takiej odmowy. Zgodnie z obowiązującą praktyką organ współpracujący musi postępować tak, jakby prowadził własne postępowanie lub postępowanie na wniosek innego organu w swoim kraju.

Artykuły 9–10 – Forma wniosku i odpowiedzi na wniosek oraz udostępnianie dokumentów

Artykuł 9 stanowi aktualizację art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2073/2004, co ma na celu zapewnienie zwyczajowego wykorzystania EMCS do przekazywania wniosków i odpowiedzi na wnioski zgodnie z art. 8. Szczegółowe informacje dotyczące procedur operacyjnych, procedur wymiany danych i procedur awaryjnych zostaną zawarte w akcie wykonawczym do przedmiotowego rozporządzenia, przyjętym zgodnie z przepisami art. 35 ust. 2, który będzie stanowić podstawę prawną dla procedur operacyjnych i specyfikacji komunikatów w sekcji IV specyfikacji funkcjonalności systemu EMCS (FESS – Functional Excise System Specification).

Nie można jednak z góry przewidzieć wszystkich form wniosków o udzielenie informacji i wniosków o przeprowadzenie postępowania administracyjnego. Istnieje również potrzeba wymiany dowodu potwierdzającego i dokumentacji. Należy zatem uznać, że zakres stosowania art. 8 obejmuje również wymianę informacji, które obecnie nie są uwzględniane przez EMCS. Wnioski te powinny nadal posiadać podstawę prawną oraz w miarę możliwości należy je przekazywać drogą elektroniczną, aby uniknąć zbędnego obciążania administracji państw członkowskich. Przykład stanowi stosowanie bezpiecznego systemu poczty elektronicznej CCN w celu wymiany informacji między centralnymi biurami łącznikowymi ds. akcyzy.

W art. 10 nadaje się pierwszeństwo stosowania poświadczonych kopii albo wyciągów w celu uniknięcia potrzeby przekazywania oryginalnych dokumentów, których przetwarzanie zwiększyłoby obciążenia administracyjne.

Artykuł 11 – Terminy

W art. 11 Komisja proponuje stosowanie zwykłego maksymalnego terminu udzielania informacji wynoszącego trzy miesiące, podobnie jak w rozporządzeniu (WE) nr 2073/2004. Jeżeli współpracujące państwo członkowskie posiada już informacje, których dotyczy wniosek, ten zwykły termin ogranicza się do 1 miesiąca. W szczególnych przypadkach, takich jak sprawy dotyczące wyjątkowo zawiłych nadużyć finansowych, które dotyczą szeregu państw członkowskich, istnieje możliwość ustalenia innego terminu za obopólną zgodą. Jeżeli organ współpracujący nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na wniosek w ustalonym terminie, musi niezwłocznie poinformować organ wnioskujący o przyczynach niemożności dotrzymania terminu oraz o przewidywanym terminie udzielenia odpowiedzi.

Artykuł 12 – Uczestnictwo urzędników innych państw członkowskich w postępowaniu administracyjnym

Podobnie jak w rozporządzeniu (WE) nr 2073/2004, niniejszy rozdział wniosku również stanowi podstawę prawną dla przebywania urzędników ds. akcyzy na terytorium innego państwa członkowskiego w celu wymiany informacji oraz uczestniczenia w postępowaniu administracyjnym w roli obserwatorów. Komisja proponuje wprowadzenie nieznacznej zmiany w brzmieniu obowiązującego rozporządzenia w celu wyjaśnienia, że urzędnicy z

innych państw członkowskich są uprawnieni za obopólną zgodą do przebywania we wszystkich miejscach, w których mogą przebywać urzędnicy danego państw członkowskich.

Artykuł 13 – Kontrole równoległe

Komisja nadal uważa, że przeprowadzanie kontroli równoległych w pozytywny sposób przyczynia się do współpracy administracyjnej i że kontrole te powinny stanowić integralną część standardowych planów kontroli państw członkowskich. Jeżeli zachodzi podejrzenie, że doszło do nieprawidłowości lub naruszenia przepisów akcyzowych o charakterze transgranicznym, kontrole równoległe mogą stanowić skuteczne narzędzie przestrzegania zgodności i kontroli na użytek administracji państw członkowskich.

Aby zachęcić państwa członkowskie do włączania kontroli równoległych do ich planów kontroli, określone kontrole wielostronne są finansowane ze środków programu Fiscalis 2013. Komisja proponuje dokonanie jedynie drobnej zmiany w tekście obowiązującego rozporządzenia (zastąpienie terminu „centralne biuro łącznikowe” terminem „centralne biuro łącznikowe do spraw akcyzy”).

Artykuł 14 – Wnioski o powiadomienie o decyzjach i środkach administracyjnych

W przedmiotowym artykule dopuszcza się informowanie adresatów o decyzjach podjętych przez organ wnioskujący, które mają na nich wpływ, z wyjątkiem powiadomień o roszczeniach. Wniosek ogranicza się do aktualizacji odniesienia do dyrektywy w sprawie dochodzenia roszczeń, ponieważ dyrektywa 76/308/EWG została zastąpiona dyrektywą 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, cel i innych obciążeń².

Rozdział III – Wymiana informacji bez uprzedniego wniosku

Artykuły 15–18 – Wymiana obowiązkowa, wymiana nieobowiązkowa i informacje następce

Komisja proponuje wprowadzenie licznych zmian do przedmiotowego rozdziału w celu stworzenia logicznych i łatwych do zrozumienia ram w zakresie wymiany automatycznej i spontanicznej oraz elastycznych ram prawnych dla tych państw członkowskich, które nie chciałyby ograniczać się do wymiany automatycznej określonej w sekcji 4 specyfikacji funkcjonalności systemu EMCS (FESS). We wniosku wprowadza się również pojęcie „informacji następce”, którego znaczenie jest podobne do znaczenia pojęcia „informacji zwrotnej” w przypadku podatku od wartości dodanej i podatku bezpośredniego. Jest to dobrowolne informowanie przez wnioskujące lub przyjmujące państwo członkowskie o przydatności otrzymanych informacji. Praktyka ta może w pozytywny sposób wpływać na jakość wymienianych informacji. Obecnie funkcja ta nie jest dostępna w EMCS.

W obowiązującym rozporządzeniu znajdują się już artykuły dotyczące wymiany automatycznej lub obowiązkowej, a niektóre państwa członkowskie korzystają z prawnych możliwości wymiany comiesięcznych sprawozdań i przesyłania informacji. W obowiązującym rozporządzeniu brakuje jednak przejrzystości w zakresie praw i obowiązków wynikających z tych przepisów, uzupełnionych o oddzielny artykuł obejmujący System Wczesnego Ostrzegania Akcyzowego (EWSE), który w rzeczywistości stanowi szczególną

² Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1.

formę wymiany spontanicznej lub nieobowiązkowej powiązanej z mechanizmem obowiązkowego udzielania informacji zwrotnej w przypadku komunikatów ostrzegawczych.

Komunikaty informacyjne EWSE stały się zbędne wraz z pojawieniem się fazy 2 EMCS, w ramach której rolę komunikatów zastąpiła funkcja przesyłania elektronicznych dokumentów administracyjnych (e-AD) przez państwo członkowskie wysyłki. Pozostałe komunikaty ostrzegawcze EWSE stały się zbędne wraz z pojawieniem się fazy 3 EMCS, która wspiera wymianę spontaniczną, która zastąpi tę funkcję.

W art. 15 niniejszego wniosku nadal zobowiązuje się państwa członkowskie do przesyłania informacji do każdego innego państwa członkowskiego, w którym mogło dojść do naruszenia lub nieprawidłowości, lub gdy naruszenie lub nieprawidłowość mogą wywołać skutki w innym państwie członkowskim, lub gdy występuje ryzyko nadużyć finansowych lub utraty podatku akcyzowego. W przedmiotowym artykule dodatkowo upoważnia się do stosowania komunikatów EMCS w takiej wymianie informacji, jeżeli komunikaty te są dostępne w celu przekazywania przedmiotowych informacji. W art. 15 upoważnia się również do wymiany informacji dotyczących sytuacji wyjątkowych, które mogą wystąpić w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych, zgodnie z sekcją 4 specyfikacji funkcjonalności systemu EMCS (FESS). Zamierza się wprowadzić obowiązek wymiany sprawozdań dotyczących takich sytuacji wyjątkowych, które mogą wystąpić w trakcie przemieszczania towarów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy. W akcie wykonawczym zostaną określone różne kategorie informacji, które podlegają obowiązkowej albo dobrowolnej wymianie automatycznej. W oparciu o te kategorie państwa członkowskie będą mogły podjąć decyzję o wprowadzeniu wymiany automatycznej lub o wycofaniu się z jej stosowania. Wykaz kategorii będzie podlegał corocznemu przeglądowi. W art. 16 niniejszego wniosku wyraźnie stwierdza się, że jego celem nie jest ograniczenie żadnych obowiązujących porozumień, które państwa członkowskie mogły zawrzeć w zakresie dwustronnej lub wielostronnej wymiany informacji.

Poniżej podano przykłady ewentualnych zastosowań wymiany automatycznej:

a) sytuacje, w których zachodzi podejrzenie wystąpienia nadużyć finansowych w innym państwie członkowskim, przykładowo: jeżeli nie otrzymano raportu odbioru w EMCS ani żadnego wyjaśnienia i istnieje podejrzenie, że wysłane towary podlegające akcyzie zostały wprowadzone do obrotu w państwie członkowskim przeznaczenia;

b) sytuacje, w których w innym państwie członkowskim występuje poważne ryzyko nadużyć finansowych, przykładowo: podatki akcyzowe są płacone w państwie członkowskim, w którym obowiązuje niska stawka a towary są przemieszczane w ramach procedury przewidzianej dla wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji, jednak towary te nigdy nie docierają do odbiorcy, tylko zostają wprowadzone do obrotu w państwie członkowskim, w którym stawka jest wysoka;

c) sytuacje, w których na terytorium państwa członkowskiego wykryto nadużycie finansowe mogące wywołać skutki w innym państwie członkowskim, przykładowo: państwo członkowskie, które wykrywa nieprzepisową fizyczną obecność produktów podlegających akcyzie, podejrzewa, że mogło dojść do nadużycia finansowego w państwie członkowskim rozpoczęcia wysyłki związanego z brakiem zgłoszenia lub nieprawidłowym zgłoszeniem wyrobów akcyzowych w elektronicznym dokumencie administracyjnym (e-AD).

W art. 16 zezwala się państwom członkowskim na inicjowanie przekazywania informacji w przypadku informacji, które nie mieszczą się w żadnej kategorii, na podstawie której państwa członkowskie przeprowadzają automatyczną wymianę informacji. Ma to miejsce prawdopodobnie na skutek wykrycia nieoczekiwanej, ale gospodarczo istotnej nieprawidłowości. W art. 16 proponuje się również opcjonalne ustanowienie procedury dotyczącej informacji następnych, którą organ wnioskujący może zastosować w celu udzielenia organowi współpracującemu informacji na temat użyteczności przekazanych informacji. Z doświadczenia zdobytego w obszarze podatku od wartości dodanej i podatków bezpośrednich wynika, że tego rodzaju informacja zwrotna stanowi dobrą motywację do szerszego stosowania wymiany spontanicznej oraz że może przyczynić się do uzupełnienia własnych informacji w danej sprawie będących w posiadaniu organu wnioskującego.

Podsumowując, celem wniosku jest określenie ram, które będą charakteryzować się zarówno elastycznością, jak i skutecznością w zakresie przedmiotowych rodzajów wymiany informacji między państwami członkowskimi.

Rozdział IV – Przechowywanie i wymiana informacji dotyczących przedsiębiorców i statystyk charakterystycznych dla transakcji wewnętrznych

Cztery artykuły, które składają się na przedmiotowy rozdział, obejmują zakres rozdziałów IV i V rozporządzenia (WE) nr 2073/2004. Ze względu na zastąpienie EWSE i MVS przez narzędzia zapewnione w ramach fazy 3 EMCS usunięto artykuły dotyczące tych systemów. Zmieniony zakres stosowania tego nowego rozdziału charakteryzuje się większą przejrzystością i dotyczy tych aspektów współpracy administracyjnej, w których służby Komisji zapewniają wsparcie operacyjne działań podejmowanych przez państwa członkowskie w zakresie współpracy administracyjnej oraz pełnią rolę organu koordynującego i ułatwiającego tę współpracę.

Artykuł 19 – Przechowywanie i wymiana informacji zawartych w elektronicznych bazach danych

W przedmiotowym artykule opisuje się ustalenia dotyczące rozproszonej elektronicznej bazy danych znanej pod nazwą SEEDv.1, która pod pewnymi względami różni się od poprzedzającej ją bazy danych opisanej w rozporządzeniu (WE) nr 2073/2004. W przedmiotowym artykule opisuje się również obowiązek państw członkowskich i centrali Komisji polegający na zapewnieniu, by dane szczegółowe zawarte w rejestrach były aktualne i dokładne, tak aby przemieszczanie wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy następowało niezwłocznie i by nie występowało przemieszczanie do nieuprawnionych miejsc przeznaczenia. Ponadto art. 19 stanowi wyraźną podstawę prawną dla aplikacji SEED on Europa umożliwiającej przedsiębiorcom, których dotyczą przepisy akcyzowe, sprawdzenie ważności zezwoleń posiadanych przez ich partnerów handlowych.

Artykuł 20 – Dostęp do informacji i korygowanie informacji

W art. 20 wyjaśnia się, że przedsiębiorcy mają prawo sprawdzić informacje powszechnie dostępne w ramach aplikacji SEED on Europa dotyczące szczegółów ich zezwoleń, wpisując numer zezwolenia akcyzowego. Mają oni również prawo zwrócić się do danego państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie, o poprawienie każdego błędu w powszechnie dostępnych danych. Komisja zobowiązuje się do przesyłania wniosków o sprostowanie do odpowiedniego właściwego organu. O dostęp do nieupublicznych informacji dotyczących

przedsiębiorców, do których Komisja nie ma dostępu, lub o sprostowanie takich informacji, przedsiębiorca w dalszym ciągu musi zwracać się do odpowiedniego właściwego organu.

Artykuł 21 – Przechowywanie danych

Artykuł ten stanowi, że wszystkie informacje przechowywane w EMCS powinny pozostać dostępne przez co najmniej 3 lata, w zależności od polityki w zakresie przechowywania danych stosowanej przez właściwy organ oraz że informacje te powinny być dostępne on-line dla innych państw członkowskich. Ma to na celu uniknięcie nadmiernych opóźnień przy przeprowadzaniu przez państwa członkowskie analiz ryzyka danych historycznych.

Na mocy przepisów o ochronie danych po upływie okresu przechowywania dane należy usunąć lub zmienić w celu usunięcia informacji, które mogłyby zostać wykorzystane do identyfikacji poszczególnych podmiotów.

Artykuł 22 – Przepisy wykonawcze dotyczące przechowywanych informacji

Artykuł 22 zawiera przepisy wykonawcze dotyczące przechowywania danych i ich korygowania.

Rozdział V – Wspólne warunki regulujące udzielanie pomocy

W niniejszym rozdziale zebrano szereg wzajemnych wymogów i ograniczeń dotyczących udzielania pomocy.

Artykuł 23 – System językowy

We wniosku zmieniono brzmienie artykułu, aby przedstawić jego znaczenie w bardziej przejrzysty sposób. Dzięki sprawniejszemu funkcjonowaniu wielojęzycznych interfejsów EMCS konieczność korzystania z tłumaczeń powinna być ograniczona.

Artykuł 24 – Jakość usługi

Proponuje się wprowadzenie nowego obowiązku dotyczącego Komisji i państw członkowskich w zakresie utrzymania skomputeryzowanego systemu, dzięki czemu poprawki i aktualizacje będą opracowywane i stosowane zgodnie z uzgodnionymi kluczowymi etapami planowania. Szczegółowe informacje dotyczące tych ustaleń będą zawarte w umowie o gwarantowanym poziomie usług, w której określone będą wzajemne zobowiązania Komisji i państw członkowskich. Komisja i państwa członkowskie będą również stosować strategię bezpieczeństwa w odniesieniu do skomputeryzowanego systemu.

Artykuł 25 – Ogólne ograniczenia dotyczące obowiązków organów współpracujących

Zgodnie z tym artykułem organ współpracujący ma prawo odmówić prowadzenia postępowań lub udzielania informacji, jeżeli organ wnioskujący nie wyczerpał zwykle wykorzystywanych źródeł informacji, jeżeli w ramach praktyk legislacyjnych lub administracyjnych państwa członkowskiego, do którego zgłoszono się z wnioskiem o udzielenie informacji, organy podatkowe nie są upoważnione do prowadzenia takich postępowań albo gromadzenia lub wykorzystywania takich informacji do własnych celów lub jeżeli przekazanie tych informacji skutkowałoby zakłóceniem porządku publicznego lub ujawnieniem tajemnicy handlowej, przemysłowej lub służbowej albo procesu produkcyjnego. Artykuł uaktualniono w celu

wyjaśnienia, że wskazane wyłączenie nie dotyczy pewnych informacji tylko dlatego, że znajdują się w posiadaniu instytucji finansowej.

Zgodnie z art. 25 ust. 5 niniejszego wniosku organ współpracujący musi poinformować organ wnioskujący i Komisję o powodach odrzucenia wniosku o wzajemną współpracę.

Artykuł 26 – Koszty

Brzmienie przedmiotowego artykułu zmieniono w porównaniu z jego odpowiednikiem zawartym w rozporządzeniu (WE) nr 2073/2004. Umożliwienie organowi współpracującemu ubiegania się o zwrot kosztów innych niż koszty usług ekspertów zewnętrznych stanowi zaprzeczenie ogólnego obowiązku spoczywającego na organie współpracującym dotyczącego rozpatrywania wniosków o współpracę administracyjną w taki sposób, jakby postępowania będące przedmiotem wniosku były prowadzone w ich własnym imieniu.

Artykuł 27 – Kwota minimalna

Na mocy przedmiotowego artykułu Komitetowi ds. Podatku Akcyzowego nadaje się uprawnienia do określenia minimalnego progu w odniesieniu do podatku akcyzowego należnego, aby zapobiec nadużywaniu przepisów rozporządzenia.

Artykuł 28 – Tajemnica urzędowa, ochrona danych oraz wykorzystanie informacji przekazanych na podstawie przedmiotowego rozporządzenia

W przedmiotowym artykule wyjaśniono, które ze zgromadzonych informacji mogą być wykorzystywane. Ochronę danych rozszerzono o ochronę informacji, które mogą nie mieć związku z prowadzonymi działaniami i do których urzędnik miał dostęp przy wykonywaniu swoich obowiązków. Jeżeli chodzi o inne aspekty, w obowiązującym artykule nie dokonano żadnych istotnych zmian, z wyjątkiem aktualizacji odniesień do innych przepisów.

Informacje będące przedmiotem wymiany są objęte przepisami dotyczącymi tajemnicy urzędowej i mogą być ujawniane wyłącznie do określonych celów. Należą do nich postępowania sądowe lub administracyjne wszczęte w związku z naruszeniem prawa podatkowego, w ramach których nakłada się sankcje. Informacje można wykorzystywać również do celów ustalenia podstawy opodatkowania, a także zasad dotyczących poboru i kontroli w zakresie podatków akcyzowych oraz monitorowania przemieszczania wyrobów akcyzowych. Takie informacje można również wykorzystywać do określania innych zobowiązań lub podatków objętych dyrektywą 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. Przedmiotowy artykuł stanowi również podstawę prawną dla prowadzenia wymiany między organami ds. akcyzy a innymi organami podatkowymi w tym samym państwie członkowskim.

Podobnie jak w obowiązującym rozporządzeniu, państwa członkowskie ograniczają zakres obowiązków określonych w art. 10, art. 11 ust. 1 i art. 12 i 21 dyrektywy 95/46/WE, aby chronić, w przypadku gdy jest to konieczne, interesy finansowe państw członkowskich i Unii Europejskiej, zgodnie z art. 13 dyrektywy 95/46/WE. Wskazane zwolnienia zezwalają na nieujawnienie dochodzenia oraz ponowne wykorzystanie danych dotyczących podatku akcyzowego pierwotnie zgromadzonych od przedsiębiorcy lub innych podmiotów do innych celów.

Artykuł 29 – Dostęp do informacji na podstawie upoważnienia Komisji

Przedmiotowym artykułem ustanawia się podstawę dla udzielania dostępu do danych osobom upoważnionym przez Komisję w celu ograniczenia go do minimum niezbędnego z punktu widzenia obsługi technicznej i korzystania z systemu.

Artykuł 30 – Wartość dowodowa uzyskanych informacji

Brzmienie tego artykułu jest takie samo, jak brzmienie art. 32 obowiązującego rozporządzenia, zgodnie z którym wartość dowodowa informacji uzyskanych w drodze wymiany informacji jest równoważna wartości dowodów uzyskanych przez inne organy w tym samym państwie członkowskim.

Artykuł 31 – Obowiązek współpracy

Brzmienie przedmiotowego artykułu jest takie samo, jak brzmienie art. 33 obowiązującego rozporządzenia. Celem tego artykułu jest zapewnienie skutecznej koordynacji na poziomie krajowym i na poziomie Unii Europejskiej poprzez narzucenie państwom członkowskim wymogu podjęcia wszystkich środków, które są do tego niezbędne.

Artykuł 32 – Stosunki z państwami trzecimi

Na mocy przedmiotowego artykułu państwo członkowskie ma możliwość przekazania informacji uzyskanych od państwa trzeciego innym państwom członkowskim, jeżeli informacja jest przydatna, oraz przekazania informacji państwom trzecim, jeżeli dane państwo trzecie zawarło umowę w sprawie przetwarzania informacji zgodnie z zasadą zawartą w dyrektywie 95/46/WE.

Artykuł 33 – Udzielanie pomocy przedsiębiorcom

W zakres przedmiotowego artykułu wchodzi możliwość przewidziana w art. 24 ust. 3 obowiązującego rozporządzenia, w ramach której państwo członkowskie może zwrócić się do innego państwa członkowskiego o przeprowadzenie postępowania administracyjnego w celu odnalezienia brakującej dokumentacji.

Rozdział VI – Ocena oraz przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 34 – Ocena ustaleń, gromadzenie operacyjnych danych statystycznych i sprawozdawczość

Podobnie jak w przypadku obowiązującego rozporządzenia, celem wniosku jest wprowadzenie skutecznych mechanizmów wzajemnej pomocy i wymiany informacji, które umożliwią zapobieganie nadużyciom finansowym w zakresie przemieszczania wyrobów akcyzowych w granicach Unii. Tym samym Komisja zostaje zobowiązana do sprawowania nadzoru nad współpracą administracyjną, ale w żaden sposób nie zostaje jej przydzielona funkcja operacyjna w wykrywaniu i zwalczaniu oszustw podatkowych. Z uwagi na wewnętrzny charakter nadużyć dokonywanych w granicach Unii, w tym w zakresie podatków akcyzowych, istotne jest jednak, aby problemy te rozwiązywać na poziomie Unii Europejskiej dzięki wspólnym wysiłkom państw członkowskich i Komisji. Odpowiedzialność za środki, których stosowanie jest konieczne do celów zapobiegania nadużyciom w ramach przemieszczania wyrobów akcyzowych w granicach Unii, spoczywa na państwach członkowskich, rola Komisji natomiast polega na koordynacji i ułatwianiu działań. W związku z tym państwa członkowskie dostarczają wszystkich danych statystycznych niezbędnych do wzajemnej oceny skuteczności współpracy administracyjnej. Obecnie, gdy

EMCS jest już stosowany, zakres gromadzonych danych oraz metoda oceny poprzez składanie sprawozdań zostaną na nowo określone w drodze aktu wykonawczego po zakończeniu trwających rozmów z państwami członkowskimi. Przedmiotowy artykuł będzie również stanowił podstawę prawną dla bezpośredniego gromadzenia danych dotyczących przemieszczania w celu sporządzania sprawozdań statystycznych przy zastosowaniu aplikacji CS/MISE, co w znacznym stopniu zwolni państwa członkowskie z konieczności ręcznego gromadzenia danych statystycznych, zwiększając tym samym stopień dokładności sprawozdań oraz terminowość ich składania.

Państwa członkowskie powinny również dostarczać wszelkich innych informacji dotyczących metod i praktyk stosowanych, lub których stosowanie się podejrzewa, służących naruszaniu przepisów dotyczących podatku akcyzowego. Komisja będzie przekazywała innym państwom członkowskim sprawozdania na temat wszelkich takich informacji, tak aby mechanizmy współpracy administracyjnej ustanowione na mocy niniejszego rozporządzenia lub na mocy przepisów akcyzowych nadal mogły być usprawniane oraz aby państwa członkowskie i Komisja mogły dostosować współpracę administracyjną do celów walki z nowymi zagrożeniami, które mogą wystąpić.

Artykuł 35 – Komitet ds. Podatku Akcyzowego

Artykuł 35 nowego wniosku jest uaktualnioną wersją art. 34 obowiązującego rozporządzenia, która uwzględnia nowe przepisy dotyczące aktów wykonawczych zawartych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.

Artykuł 36 – Uchylenie rozporządzenia (WE) nr 2073/2004

Artykuł w wyraźny sposób uchyla obowiązujące rozporządzenie oraz stanowi, że wszystkie istniejące odniesienia do niego powinno się uznawać za odniesienia do nowego rozporządzenia.

Artykuł 37 – Składanie sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu i Radzie

W art. 37 dotyczącym sprawozdawczości przejęto treść art. 35 obowiązującego rozporządzenia Rady (WE) nr 2073/2004.

Artykuł 38 – Umowy dwustronne

Zgodnie z przedmiotowym artykułem państwa członkowskie mają obowiązek informowania Komisji o wszelkich ewentualnych dodatkowych umowach dwustronnych. Komisja następnie będzie informowała o tym inne państwa członkowskie.

Artykuł 39 – Wejście w życie

W przedmiotowym artykule określono datę wejścia w życie oraz datę rozpoczęcia stosowania rozporządzenia – 1 stycznia 2012 r.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie współpracy administracyjnej w obszarze podatków akcyzowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych³,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁴,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁵,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁶,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2073/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie współpracy administracyjnej w obszarze podatków akcyzowych⁷ przewiduje stworzenie wspólnego systemu, w ramach którego państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy i współpracują z Komisją, do celów prawidłowego stosowania przepisów akcyzowych oraz walki z uchylaniem się od podatku akcyzowego i z wiążącymi się z tym zakłóceniami na rynku wewnętrznym. Do rozporządzenia należy wprowadzić szereg zmian uwzględniających zgromadzone doświadczenie oraz niedawne osiągnięcia. Biorąc pod uwagę liczbę zmian, które są w związku z tym konieczne, brzmienie rozporządzenia powinno zostać zmienione w celu zapewnienia przejrzystości.
- (2) Zakończenie procesu tworzenia rynku wewnętrznego nadal wymaga systemu współpracy administracyjnej w obszarze podatków akcyzowych.

³

⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁷ Dz.U. L 359 z 4.12.2004, s. 1.

- (3) W celu zwiększenia skuteczności i szybkości oraz obniżenia kosztów należy wzmocnić rolę narzędzi elektronicznych w wymianie informacji. Biorąc pod uwagę powtarzalność niektórych wniosków oraz różnorodność językową w ramach Unii, ważne jest, aby zapewnić szerszy stopień rozpowszechnienia standardowych formatów przy wymianie informacji do celów szybszego rozpatrywania wniosków o udzielenie informacji. Te wymogi mogą zostać spełnione w najwyższym stopniu dzięki bardziej systematycznemu stosowaniu skomputeryzowanego systemu utworzonego na mocy decyzji nr 1152/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym i nadzoru nad nimi⁸. Obecnie system ten daje większe możliwości niż w chwili wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 2073/2004 i nadal będzie rozwijany. W związku z tym od państw członkowskich powinno się wymagać, aby jak najczęściej go stosowały.
- (4) Wymiana informacji związanych z akcyzą jest w znacznej mierze niezbędna w celu stworzenia prawdziwego obrazu spraw dotyczących akcyzy rozpatrywanych w odniesieniu do niektórych osób, ale jednocześnie państwa członkowskie nie mogą prawa poszukiwać informacji ani zwracać się o informacje, które nie wydają się istotne z punktu widzenia spraw dotyczących akcyzy rozpatrywanych w odniesieniu do danej osoby lub określonej grupy bądź kategorii osób.
- (5) Do celów właściwej koordynacji przepływów informacji niezbędne jest utrzymanie przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 2073/2004 dotyczących jednego punktu kontaktowego w każdym państwie członkowskim. Biorąc pod uwagę, że może zajść potrzeba bardziej bezpośrednich kontaktów między organami a urzędnikami w celu zwiększenia skuteczności, przepisy dotyczące delegowania i mianowania właściwych urzędników również powinny zostać utrzymane.
- (6) Aby niezbędne informacje były dostępne w odpowiednim czasie, przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 2073/2004, zgodnie z którymi organ współpracujący musi działać tak szybko, jak to możliwe i nie przekraczać wyznaczonego terminu, należy utrzymać. Termin udzielenia informacji, które już są dostępne współpracującemu państwu członkowskiemu, powinien być jednak krótszy niż termin standardowy.
- (7) Do celów skutecznego monitorowania procedur w zakresie akcyzy w ramach przemieszczania transgranicznego konieczne jest dalsze zapewnianie możliwości prowadzenia kontroli równoległych przez państwa członkowskie oraz obecności urzędników z jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego w ramach współpracy administracyjnej.
- (8) Problemy związane z transgranicznym powiadamianiem o decyzjach i środkach administracyjnych powinny nadal być rozwiązywane poprzez utrzymanie przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 2073/2004 w tym zakresie.
- (9) Do celów skutecznej walki z nadużyciami finansowymi przepisy dotyczące wymiany informacji bez uprzedniego wniosku powinny zostać utrzymane. W celu ułatwienia

⁸ Dz.U. L 162 z 1.7.2003, s. 5.

takiej wymiany należy określić kategorie informacji podlegające obowiązkowej wymianie.

- (10) Państwa członkowskie nadal powinny mieć możliwość nieobowiązkowej wymiany informacji niezbędnych do prawidłowego stosowania przepisów akcyzowych, jeżeli te informacje nie mieszczą się w zakresie kategorii informacji objętych automatyczną wymianą.
- (11) Informacje zwrotne są odpowiednim sposobem umożliwiającym stałą poprawę jakości wymienianych informacji. W związku z tym należy stworzyć ramy dla przekazywania informacji zwrotnych.
- (12) Przechowywanie przez państwa członkowskie niektórych określonych danych dotyczących zezwoleń dla przedsiębiorców i składów na nośnikach elektronicznych jest niezbędne do odpowiedniego funkcjonowania systemu podatków akcyzowych oraz do walki z nadużyciami finansowymi. Umożliwia to szybką wymianę tych danych między państwami członkowskimi, jak również zautomatyzowany dostęp do informacji. Można to osiągnąć dzięki wykorzystaniu informacji zawartych już w krajowych systemach komputerowych dotyczących akcyzy, dzięki opracowaniu metod analizy ryzyka umożliwiających zwiększenie zakresu informacji gromadzonych na poziomie krajowym na temat przedsiębiorców, których dotyczą przepisy akcyzowe, oraz ich przemieszczania się w granicach Unii, oraz dzięki włączeniu części informacji na temat podatników oraz dokonywanych przez nich transakcji.
- (13) Aby informacje przechowywane w elektronicznych bazach danych były wiarygodne, powinno się wprowadzić przepis nakazujący ich regularną aktualizację.
- (14) Przedsiębiorcy powinni mieć możliwość szybkiego dokonywania weryfikacji niezbędnych dla przemieszczania wyrobów akcyzowych. Powinni mieć zapewnioną możliwość elektronicznego potwierdzania ważności numerów akcyzowych w centralnym rejestrze prowadzonym przez Komisję, do którego wprowadza się informacje zawarte w krajowych bazach danych.
- (15) Przepisy krajowe dotyczące tajemnicy bankowej mogłyby wpłynąć na obniżenie skuteczności mechanizmów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. W związku z tym państwa członkowskie nie powinny być upoważnione do odmawiania dostępu do informacji wyłącznie na podstawie takich przepisów.
- (16) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na inne przyjmowane na szczeblu Unii środki, które ułatwiają zwalczanie nieprawidłowości i nadużyć w obszarze akcyzy, lecz powinno stanowić ich uzupełnienie.
- (17) Przepisy dotyczące wymiany informacji z państwami trzecimi, na pewnych warunkach, w szczególności związanych z ochroną danych, okazały się korzystne z punktu widzenia prawidłowego stosowania przepisów akcyzowych, powinny zatem zostać utrzymane.
- (18) Przetwarzanie przez państwa członkowskie danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia podlega przepisom dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie

przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁹. Przetwarzanie danych osobowych przez Komisję zgodnie z niniejszym rozporządzeniem podlega przepisom rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych¹⁰.

- (19) Do celów skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia może okazać się konieczne ograniczenie zakresu niektórych praw i obowiązków ustanowionych w dyrektywie 95/46/WE, zwłaszcza praw określonych w art. 10, art. 11 ust. 1, art. 12 i 21, dla ochrony interesów, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. e) tej dyrektywy, mając na uwadze ewentualną utratę dochodu przez państwa członkowskie oraz kluczowego znaczenia informacji będących przedmiotem niniejszego rozporządzenia dla skuteczności walki z nadużyciami. Należy zobowiązać państwa członkowskie do zastosowania wskazanych zwolnień w stopniu, w którym są one niezbędne i proporcjonalne.
- (20) W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania art. 8, 16, 19, 20, 21 i 34 niniejszego rozporządzenia, uprawnienia wykonawcze powinno się przekazać Komisji. Te uprawnienia powinno się wykonywać zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹¹.
- (21) Przy przyjmowaniu tych aktów wykonawczych należy stosować procedurę sprawdzającą, biorąc pod uwagę, że akty te są środkami o zasięgu ogólnym w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
- (22) Funkcjonowanie niniejszego rozporządzenia należy monitorować i poddawać ocenie. W związku z tym należy wprowadzić przepis nakazujący gromadzenie danych statystycznych i innych informacji przez państwa członkowskie oraz regularne sporządzanie sprawozdań przez Komisję.
- (23) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2073/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. powinno zostać uchylone.
- (24) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia dotyczący uproszczenia i wzmocnienia współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi, który wymaga zastosowania zharmonizowanego podejścia, nie może być w dostatecznym stopniu zrealizowany przez same państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymaganą jednolitość i skuteczność działania może być lepiej zrealizowany na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym artykule, zakres tego rozporządzenia nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

⁹ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

¹⁰ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

¹¹ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

- (25) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i respektuje zasady określone w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawo do ochrony danych osobowych (art. 8). W świetle ograniczeń ustanowionych w obecnym rozporządzeniu przetwarzanie wskazanych danych w ramach niniejszego rozporządzenia nie wykracza poza to, co jest niezbędne i proporcjonalne do celów ochrony uzasadnionych interesów podatkowych państw członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu określa się warunki współpracy między właściwymi organami odpowiedzialnymi w państwach członkowskich za stosowanie przepisów akcyzowych, oraz ich współpracy z Komisją, w celu zapewnienia zgodności z tymi przepisami. W tym celu określa się zasady i procedury mające umożliwić właściwym organom państw członkowskich współpracę i wymianę informacji, przy wykorzystaniu środków elektronicznych lub w inny sposób, które są istotne dla zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów akcyzowych.
2. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie w państwach członkowskich zasad dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych. Nie wpływa ono na wypełnianie jakichkolwiek zobowiązań dotyczących wzajemnej pomocy wynikających z innych instrumentów prawnych, w tym umów dwustronnych lub wielostronnych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia przyjmuje się następujące definicje:

- 1) „właściwy organ” oznacza organ wyznaczony zgodnie z art. 3 ust. 1;
- 2) „organ wnioskujący” oznacza centralne biuro łącznikowe ds. akcyzy państwa członkowskiego lub jakikolwiek wydział łącznikowy, lub właściwego urzędnika tego państwa członkowskiego, które składa wniosek o udzielenie pomocy w imieniu właściwego organu;
- 3) „organ współpracujący” oznacza centralne biuro łącznikowe ds. akcyzy państwa członkowskiego lub jakikolwiek wydział łącznikowy, lub właściwego urzędnika tego państwa członkowskiego, które otrzymuje wniosek o udzielenie pomocy w imieniu właściwego organu;
- 4) „urząd akcyzowy” oznacza każdy urząd, w którym mogą zostać dokonane niektóre formalności określone przepisami akcyzowymi;

- 5) „wymiana automatyczna wywołana zdarzeniem” oznacza systematyczne przekazywanie informacji o strukturze z góry określonej dotyczącej istotnego zdarzenia, bez uprzedniego wniosku, innemu państwu członkowskiemu, jeżeli i z chwilą kiedy taka informacja staje się dostępna, wyłączając wymianę informacji, o której mowa w art. 21 dyrektywy 2008/118/WE;
- 6) „regularna wymiana automatyczna” oznacza systematyczne przekazywanie informacji o strukturze z góry określonej, bez uprzedniego wniosku, innemu państwu członkowskiemu, w ustalonych z góry regularnych odstępach czasu;
- 7) „wymiana spontaniczna” oznacza przekazywanie, bez uprzedniego wniosku, innemu państwu członkowskiemu informacji, której nie dotyczą pkt 5 i 6;
- 8) „system komputerowy” oznacza komputerowy system przemieszczania wyrobów akcyzowych i nadzoru nad nimi, o którym mowa w decyzji nr 1152/2003/WE;
- 9) „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub każde stowarzyszenie osób niebędące osobą prawną uznane na mocy prawa Unii lub prawa krajowego za posiadające zdolność do czynności prawnych;
- 10) „przedsiębiorca” oznacza osobę, która w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dokonuje czynności, o których mowa w przepisach akcyzowych, niezależnie, czy uzyskała zezwolenie;
- 11) „środki elektroniczne” oznaczają wszelkiego rodzaju narzędzia elektroniczne zdolne do przetwarzania (w tym transmisji lub kompresji) oraz przechowywania danych, w tym obejmujące system komputerowy, o którym mowa w pkt 8;
- 12) „numer akcyzowy” oznacza numer identyfikacyjny nadany przez państwo członkowskie do celów podatku akcyzowego służący rejestracji przedsiębiorców oraz obiektów, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit a) i b);
- 13) „przemieszczanie wyrobów akcyzowych w ramach Unii” oznacza przemieszczanie między dwoma lub więcej państwami członkowskimi wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu rozdziału IV dyrektywy 2008/118/WE lub wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji w rozumieniu rozdziału V sekcja 2 dyrektywy 2008/118/WE;
- 14) „postępowanie administracyjne” oznacza wszelkie kontrole, postępowania wyjaśniające oraz inne działania podejmowane przez urzędników lub właściwe organy podczas wykonywania ich obowiązków w związku z zapewnieniem prawidłowego stosowania przepisów akcyzowych;
- 15) „sieć CCN/CSI” oznacza wspólną platformę opartą na wspólnej sieci łączności (CCN) oraz wspólnym systemie połączeń (CSI), opracowaną przez Unię do zapewnienia wszystkich transmisji przy wykorzystaniu środków elektronicznych między właściwymi organami w obszarze cel i podatków;
- 16) „podatki akcyzowe” oznaczają podatki, o których mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE;

- 17) „dokument wzajemnej pomocy administracyjnej” oznacza dokument utworzony w ramach systemu komputerowego i używany do celów wymiany informacji na mocy art. 8, 15 lub 16 oraz do celów przeprowadzania działań następczych na mocy art. 8 lub 16;
- 18) „awaryjny dokument wzajemnej pomocy administracyjnej” oznacza dokument w formie papierowej używany do celów wymiany informacji na mocy art. 8 lub 15, na wypadek gdyby system komputerowy był niedostępny.
- 19) „kontrola równoległa” oznacza skoordynowane kontrole w zakresie przepisów akcyzowych dotyczące przedsiębiorcy lub podmiotów powiązanych, organizowane przez dwa lub więcej uczestniczące państwa członkowskie posiadające wspólne lub uzupełniające się interesy.

Artykuł 3 **Właściwe organy**

1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ, w imieniu którego ma być stosowane niniejsze rozporządzenie. Państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję o wyznaczeniu właściwego organu oraz o wszelkich późniejszych jego zmianach.
2. Komisja udostępnia wykaz wszystkich właściwych organów i publikuje te informacje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 4 **Centralne biura łącznikowe ds. akcyzy i wydziały łącznikowe**

1. Każde państwo członkowskie wyznacza centralne biuro łącznikowe ds. akcyzy, któremu przekazuje się główne obowiązki w zakresie kontaktów z innymi państwami członkowskimi w obszarze współpracy administracyjnej. Państwo członkowskie informuje o tym Komisję oraz właściwe organy pozostałych państw członkowskich.

Centralne biuro łącznikowe ds. akcyzy można również wyznaczyć jako organ odpowiedzialny za kontakty z Komisją.

2. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego może wyznaczyć wydziały łącznikowe posiadające szczególną właściwość miejscową lub rzeczową, inne niż centralne biuro łącznikowe ds. akcyzy, do bezpośredniej wymiany informacji na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Centralne biuro łącznikowe ds. akcyzy zapewnia aktualizację wykazu takich wydziałów i udostępnia go centralnym biurom łącznikowym ds. akcyzy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich.

Artykuł 5
Właściwi urzędnicy

1. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego może wyznaczyć, na warunkach określonych przez dane państwo członkowskie, właściwych urzędników, którzy mogą dokonywać bezpośredniej wymiany informacji na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Właściwy organ może ograniczyć zakres takiego upoważnienia.

Centralne biuro łącznikowe ds. akcyzy jest odpowiedzialne za aktualizację wykazu takich urzędników oraz udostępnianie go centralnym biurom łącznikowym ds. akcyzy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich.

2. Urzędników dokonujących wymiany informacji na mocy art. 12 i 13 uznaje się za właściwych do celów tych artykułów, zgodnie z warunkami określonymi przez właściwe organy.

Artykuł 6
Obowiązki centralnego biura łącznikowego ds. akcyzy, wydziałów łącznikowych oraz właściwych urzędników

1. Do głównych zadań centralnego biura łącznikowego ds. akcyzy należy wymiana informacji o przemieszczaniu wyrobów akcyzowych, a w szczególności zapewnianie:
 - a) wymiany informacji na podstawie art. 8;
 - b) przekazywania powiadomień o decyzjach i środkach administracyjnych na wnioski państw członkowskich na podstawie art. 14;
 - c) obowiązkowej wymiany informacji na podstawie art. 15;
 - d) nieobowiązkowej spontanicznej wymiany informacji na podstawie art. 16;
 - e) sprawozdań dotyczących działań następczych na podstawie art. 8 ust. 5 i art. 16 ust. 2;
 - f) wymiany informacji przechowywanych w elektronicznej bazie danych, o której mowa w art. 19;
 - g) danych statystycznych i innych informacji na podstawie art. 34.
2. Jeżeli wydziały łącznikowe lub właściwi urzędnicy przesyłają lub otrzymują wnioski o udzielenie pomocy lub odpowiedzi na takie wnioski, wydziały łącznikowe lub właściwi urzędnicy informują centralne biuro łącznikowe ds. akcyzy ich państwa członkowskiego zgodnie z warunkami określonymi przez to państwo.
3. Jeżeli wydział łącznikowy lub właściwy urzędnik otrzymuje wnioski o udzielenie pomocy wymagające podjęcia czynności niemieszczących się w zakresie jego właściwości miejscowej lub rzeczowej, niezwłocznie przekazuje je do centralnego

biura łącznikowego ds. akcyzy swojego państwa członkowskiego oraz do odpowiedzialnego właściwego urzędnika wydziału łącznikowego oraz informuje o tym organ wnioskujący. W takim przypadku terminy określone w art. 11 rozpoczynają swój bieg następnego dnia po przekazaniu wniosku o udzielenie pomocy do centralnego biura łącznikowego ds. akcyzy oraz do odpowiedzialnego właściwego urzędnika wydziału łącznikowego, jednak nie później niż w terminie jednego tygodnia od daty otrzymania wniosku, o którym mowa w zdaniu pierwszym niniejszego ustępu.

Artykuł 7

Informacje lub dokumenty uzyskane z upoważnienia lub na wniosek organu sądowego

1. Z obowiązku udzielenia pomocy nie wyłącza się przekazywania informacji lub dokumentów uzyskanych przez organ współpracujący, w przypadku gdy działał on z upoważnienia lub na wniosek organu sądowego.
2. Przekazanie informacji organowi wnioskującemu musi być poprzedzone upoważnieniem wydanym przez organ sądowy, jeżeli wymagają tego przepisy prawa krajowego.

Rozdział II

Współpraca na wniosek

Artykuł 8

Ogólne obowiązki organu współpracującego

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący przekazuje informacje niezbędne do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów akcyzowych, w tym wszelkie informacje odnoszące się do konkretnego przypadku lub przypadków, w szczególności w zakresie przemieszczania wyrobów akcyzowych w ramach Unii.
2. Do celów przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, organ współpracujący organizuje przeprowadzenie postępowania administracyjnego niezbędnego do uzyskania takich informacji.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może zawierać uzasadniony wniosek o przeprowadzenie szczególnego postępowania administracyjnego. Jeżeli organ współpracujący zadecyduje, że żadne postępowanie administracyjne nie jest konieczne, niezwłocznie informuje organ wnioskujący o przyczynach swojej decyzji.
4. W celu uzyskania wnioskowanych informacji lub przeprowadzenia wnioskowanego postępowania administracyjnego organ współpracujący lub każdy organ administracyjny, do którego zwrócił się organ współpracujący, postępuje tak, jakby prowadził własne postępowanie lub postępowanie na wniosek innego organu we własnym państwie członkowskim.
5. Organ współpracujący może zwrócić się do organu wnioskującego z wnioskiem o dostarczenie sprawozdania na temat czynności następczych podjętych przez

wnioskujące państwo członkowskie na podstawie dostarczonych informacji. W przypadku wystosowania takiego wniosku organ wnioskujący, bez uszczerbku dla zasad dotyczących zachowania tajemnicy i ochrony danych mających zastosowanie w jego państwie, przesyła takie sprawozdanie tak szybko, jak to możliwe, pod warunkiem że nie stanowi to dla niego nadmiernego obciążenia.

Artykuł 9

Forma wniosku i odpowiedzi

1. Wnioski o udzielenie informacji oraz o przeprowadzenie postępowania administracyjnego składane na podstawie art. 8 oraz odpowiedzi na takie wnioski wymienia się przy użyciu dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej, z zastrzeżeniem ust. 4 niniejszego artykułu.

Jeżeli system komputerowy jest niedostępny, zamiast dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej wykorzystuje się awaryjny dokument wzajemnej pomocy administracyjnej.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia:

- a) struktury i treści dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej;
- b) zasad i procedur dotyczących wymiany dokumentów wzajemnej pomocy administracyjnej;
- c) wzoru formy i treści awaryjnego dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej;
- d) zasad i procedur dotyczących wykorzystania awaryjnego dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej.

Komisja może również przyjąć akty wykonawcze w celu określenia struktury i treści sprawozdania, o którym mowa w art. 8 ust. 5.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 35 ust. 2.

3. Każde państwo członkowskie określa sytuacje, w których system komputerowy można uznać za niedostępny.
4. W przypadku, w którym zastosowanie dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej jest niepraktyczne, wymiana komunikatów może zostać przeprowadzona w całości lub w części przy wykorzystaniu innych środków. W takich wyjątkowych przypadkach do komunikatu dołącza się wyjaśnienie, dlaczego zastosowanie dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej okazało się niepraktyczne.

Artykuł 10
Udostępnianie dokumentów

1. Dokumenty, które niezależnie od ich treści należy udostępnić na podstawie art. 8, dołącza się do dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

Jeżeli jednak jest to niemożliwe lub niepraktyczne, dokumenty te udostępnia się przy wykorzystaniu środków elektronicznych lub w inny sposób.

2. Organ współpracujący zobowiązuje się do udostępnienia oryginałów dokumentów jedynie wówczas, gdy są one niezbędne do celów organu wnioskującego i jeżeli nie jest to sprzeczne z przepisami obowiązującymi w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ współpracujący.

Artykuł 11
Terminy

1. Organ współpracujący udziela informacji, o których mowa w art. 8, tak szybko, jak to możliwe, nie później niż w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku.

Jeżeli jednak organ współpracujący dysponuje już danymi informacjami, przedmiotowy termin wynosi jeden miesiąc.

2. W określonych szczególnych kategoriach przypadków organ wnioskujący wspólnie z organem współpracującym mogą uzgodnić terminy inne niż terminy przewidziane w ust. 1.
3. Jeżeli organ współpracujący nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na wniosek w terminie przewidzianym w ust. 1, w ciągu jednego miesiąca informuje organ wnioskujący za pośrednictwem dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej o przyczynach niemożności dotrzymania terminu oraz o przewidywanym terminie udzielenia odpowiedzi.

Artykuł 12
Uczestnictwo urzędników innych państw członkowskich w postępowaniach administracyjnych

1. W drodze porozumienia między organem wnioskującym i organem współpracującym oraz zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez organ współpracujący, urzędnicy upoważnieni przez organ wnioskujący mogą, w związku z wymianą informacji niezbędnych do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów akcyzowych, przebywać w urzędach, w których organy administracyjne państwa członkowskiego, w którym organ współpracujący ma swoją siedzibę, wykonują swoje obowiązki, lub we wszystkich innych miejscach, w których organy te wykonują swoje obowiązki.

Jeżeli informacje, których dotyczy wnioski, zawarte są w dokumentach, do których mają dostęp urzędnicy organu współpracującego, urzędnicy organu wnioskującego otrzymują kopie tych dokumentów.

2. W drodze porozumienia między organem wnioskującym i organem współpracującym oraz zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez organ współpracujący, urzędnicy wyznaczeni przez organ wnioskujący mogą, w związku z wymianą informacji niezbędnych do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów akcyzowych, być obecni podczas postępowań administracyjnych prowadzonych na terytorium współpracującego państwa członkowskiego.

Jeżeli takie porozumienie zostanie osiągnięte, urzędnicy organu wnioskującego mogą uzyskać dostęp do tych samych obiektów i dokumentów, do których dostęp mają urzędnicy organu współpracującego, za pośrednictwem tych urzędników oraz wyłącznie do celów prowadzonego postępowania administracyjnego. W żadnym wypadku urzędnicy organu wnioskującego nie wykonują uprawnień dochodzeniowych przyznanych urzędnikom organu współpracującego.

3. Urzędnicy organu wnioskującego przebywający w innym państwie członkowskim, zgodnie z ust. 1 i 2, muszą zawsze być w stanie przedstawić pisemne upoważnienie wskazujące na ich tożsamość i zakres uprawnień.

Artykuł 13

Kontrole równoległe

1. W związku z wymianą informacji niezbędnych do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów akcyzowych co najmniej dwa państwa członkowskie mogą uzgodnić, na podstawie analizy ryzyka, przeprowadzenie na swoim własnym terytorium kontroli równoległych w zakresie podatku akcyzowego dotyczących co najmniej jednego przedsiębiorcy lub co najmniej jednego innego podmiotu, będącego przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego się zainteresowania, ilekroć takie kontrole wydają się skuteczniejsze niż kontrole przeprowadzone tylko przez jedno państwo członkowskie.
2. W celu zainicjowania porozumienia, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ państwa członkowskiego przedstawia wniosek właściwym organom pozostałych zainteresowanych państw członkowskich.

W przedmiotowym wniosku:

- a) określa się przypadki, w których proponuje się kontrole równoległe;
 - b) odrębnie określa się każdy podmiot, którego zamierza się objąć kontrolą;
 - c) przedstawia się powody uzasadniające konieczność przeprowadzenia wspólnej kontroli;
 - d) określa się okres, w którym zamierza się przeprowadzić kontrole.
3. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 2, właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie ich uczestnictwa w kontroli równoległej i powiadamiają o niej wnioskujący właściwy organ tak szybko, jak to możliwe, jednak nie później niż w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania wniosku. Każda odmowa uczestnictwa w kontroli równoległej musi być należycie uzasadniona.

4. Jeżeli porozumienie, o którym mowa w ust. 1, zostanie zawarte, każdy właściwy organ uczestniczący w tym porozumieniu wyznacza przedstawiciela odpowiedzialnego za nadzór nad działaniami podejmowanymi w ramach kontroli równoległej oraz za koordynację tych działań.
5. Po przeprowadzeniu kontroli równoległej właściwe organy niezwłocznie informują centralne biura łącznikowe ds. akcyzy pozostałych państw członkowskich o wszelkich wykrytych w trakcie takiej kontroli metodach lub praktykach, które zostały wykorzystane, lub co do których zachodzi podejrzenie, że zostały wykorzystane, do naruszania przepisów dotyczących podatku akcyzowego, jeżeli uznaje się, że tego rodzaju informacje mają szczególne znaczenie dla innych państw członkowskich.

Artykuł 14

Wniosek o powiadomienie o decyzjach i środkach administracyjnych

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący, zgodnie z obowiązującymi zasadami regulującymi podobne powiadomienia w jego państwie członkowskim, powiadamia adresata o wszystkich decyzjach i środkach podjętych przez organy administracyjne wnioskującego państwa członkowskiego odnośnie stosowania przepisów akcyzowych.

Pierwszy akapit niniejszego ustępu oraz ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dokumentów, o których mowa w art. 8 dyrektywy 2010/24/UE.

2. Wnioski o powiadomienie, o których mowa w ust. 1, zawierają informacje o przedmiocie decyzji lub środka, które mają być przekazane w powiadomieniu, oraz wskazują nazwę, adres oraz wszelkie inne istotne informacje konieczne do ustalenia adresata.
3. Organ współpracujący niezwłocznie informuje organ wnioskujący o czynnościach podjętych w związku z wnioskiem o powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, i informuje go o dacie przekazania decyzji lub środka adresatowi.
4. Jeżeli organ współpracujący nie jest w stanie podjąć czynności w sprawie wniosku o powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, informuje o tym organ wnioskujący na piśmie w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania wniosku.

Organ współpracujący nie może odmówić podjęcia czynności w sprawie wniosku ze względu na treść decyzji lub środka, które mają być przekazane w powiadomieniu.

Rozdział III

Wymiana informacji bez uprzedniego wniosku

Artykuł 15

Obowiązkowa wymiana informacji

1. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego przekazuje właściwym organom wszystkich pozostałych zainteresowanych państw członkowskich, bez uprzedniego wniosku, w ramach regularnej wymiany automatycznej lub wymiany automatycznej wywołanej zdarzeniem, informacje niezbędne do zapewnienie właściwego stosowania przepisów akcyzowych, w następujących przypadkach:
 - a) jeżeli w innym państwie członkowskim wystąpiła nieprawidłowość lub naruszenie przepisów akcyzowych albo zachodzi podejrzenie ich wystąpienia;
 - b) jeżeli nieprawidłowość lub naruszenie przepisów akcyzowych, które wystąpiły, lub zachodzi podejrzenie ich wystąpienia, na terytorium jednego państwa członkowskiego, mogą wywołać skutki w innym państwie członkowskim;
 - c) jeżeli w innym państwie członkowskim istnieje ryzyko nadużyć finansowych lub utraty podatku akcyzowego;
 - d) jeżeli w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych w ramach Unii miało miejsce zdarzenie wyjątkowe, które nie jest określone w przepisach dyrektywy 2008/118/WE i które może mieć wpływ na obliczenie wysokości zobowiązania w podatku akcyzowym przedsiębiorcy.
2. Jeżeli informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczą przemieszczania wyrobów akcyzowych w ramach Unii, informacje takie przekazuje się przy użyciu dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej, z zastrzeżeniem ust. 3.

W przypadku, w którym zastosowanie takiego dokumentu jest niepraktyczne, wymiana komunikatów może zostać w drodze wyjątku przeprowadzona w całości lub w części przy wykorzystaniu innych środków. W takich przypadkach do komunikatu dołącza się wyjaśnienie, dlaczego zastosowanie dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej okazało się niepraktyczne.
3. Jeżeli system komputerowy jest niedostępny, zamiast dokumentu, o którym mowa w ust. 2, wykorzystuje się awaryjny dokument wzajemnej pomocy administracyjnej.
4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia:
 - a) dokładnych kategorii informacji wymienianych na podstawie art. 15 ust. 1;
 - b) częstotliwości regularnej wymiany informacji należących do każdej kategorii;
 - c) struktury i treści dokumentów wzajemnej pomocy administracyjnej;
 - d) formy i treści awaryjnego dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej;

- e) zasad i procedur dotyczących wymiany dokumentów, o których mowa w lit. c) i d).

Komisja może również przyjąć akty wykonawcze w celu określenia sytuacji, w których właściwe organy mogą uznać system komputerowy za niedostępny do celów określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Artykuł 16 ***Nieobowiązkowa wymiana informacji***

1. W każdym przypadku właściwe organy państw członkowskich mogą przekazywać sobie nawzajem bez uprzedniego wniosku, w ramach wymiany spontanicznej, wszelkie posiadane informacje nieobjęte zakresem art. 15, które są niezbędne do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów akcyzowych.

W tym celu organy te mogą korzystać z systemu komputerowego, jeżeli jest on odpowiedni do przetwarzania takich informacji.

2. Organ, który zgodnie z ust. 1 przekazał informacje innemu organowi, może zwrócić się do tego organu o przedstawienie sprawozdania z działań podjętych przez wnioskujące państwo członkowskie na podstawie dostarczonych informacji. W przypadku wystosowania odpowiedniego wniosku, drugi organ, nie naruszając przepisów dotyczących poufności i ochrony danych mających zastosowanie w jego państwie członkowskim, wysyła tak szybko, jak to możliwe takie sprawozdanie, pod warunkiem że nie stanowi to dla niego nadmiernego obciążenia administracyjnego.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia:

- a) struktury i treści dokumentów wzajemnej pomocy administracyjnej, które obejmują najczęściej przekazywane rodzaje informacji, o których mowa w ust. 1;
- b) zasad i procedur w zakresie wymiany dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej.

Komisja może również przyjąć akty wykonawcze w celu określenia struktury i treści sprawozdania, o którym mowa w ust. 2.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Artykuł 17 ***Obowiązek państw członkowskich w zakresie ułatwiania wymiany informacji bez uprzedniego wniosku***

Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki administracyjne i organizacyjne, aby ułatwić wymianę informacji, o której mowa w niniejszym rozdziale.

Artykuł 18
Ograniczenie obowiązków

Państwa członkowskie nie są zobowiązane do nakładania na przedsiębiorców żadnych nowych obowiązków związanych z gromadzeniem informacji ani do ponoszenia jakiegokolwiek nadmiernego obciążenia administracyjnego do celów wdrożenia przepisów zawartych w niniejszym rozdziale.

Rozdział IV
Przechowywanie i wymiana informacji elektronicznych
dotyczących przedsiębiorców

Artykuł 19
Przechowywanie i wymiana informacji dotyczących zezwoleń przyznanych przedsiębiorcom oraz składom

1. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego prowadzi elektroniczną bazę danych zawierającą następujące rejestry:
 - a) rejestr przedsiębiorców należących do jednej z poniższych kategorii:
 - (i) uprawnieni prowadzący skład w rozumieniu art. 4 pkt 1 dyrektywy 2008/118/WE,
 - (ii) zarejestrowani odbiorcy w rozumieniu art. 4 pkt 9 dyrektywy 2008/118/WE,
 - (iii) zarejestrowani wysyłający w rozumieniu art. 4 pkt 10 dyrektywy 2008/118/WE;
 - b) rejestr obiektów będących uprawnionymi składami podatkowymi w rozumieniu art. 4 pkt 11 dyrektywy 2008/118/WE.
2. Rejestry, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące informacje:
 - a) niepowtarzalny numer akcyzowy wydany przez właściwy organ w odniesieniu do przedsiębiorcy lub obiektu;
 - b) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres przedsiębiorcy lub obiektu;
 - c) kategorię wyrobu akcyzowego (KAT) i/lub kod wyrobu akcyzowego (KWA) podany w wykazie kodów wyrobów objętych zezwoleniem, zamieszczony w pkt 11 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 684/2009;
 - d) dane kontaktowe centralnego biura łącznikowego ds. akcyzy lub urzędu akcyzowego, od których można uzyskać dodatkowe informacje;
 - e) datę, od której zezwolenie jest ważne, datę jego zmiany oraz, w stosownych przypadkach, datę końca jego ważności;

- f) w przypadku uprawnionych prowadzących skład – skład podatkowy lub wykaz składów podatkowych, do których zezwolenie ma zastosowanie, a także, w stosownych przypadkach przewidzianych w przepisach krajowych, wskazanie, że są oni upoważnieni do podziału przemieszczania, zgodnie z art. 23 dyrektywy 2008/118/WE, lub upoważnieni do tego, aby ich wyroby akcyzowe zostały przemieszczone do miejsca dostawy bezpośredniej, zgodnie z art. 17 ust. 2 tej dyrektywy;
 - g) w przypadku zarejestrowanych odbiorców, w stosownych przypadkach przewidzianych w przepisach krajowych – wskazanie, że są oni upoważnieni do tego, aby ich wyroby akcyzowe zostały przemieszczone do miejsca dostawy bezpośredniej, zgodnie z art. 17 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE;
 - h) w przypadku zarejestrowanych odbiorców, o których mowa w art. 19 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE – zawarte w zezwoleniu informacje na temat ilości wyrobów akcyzowych, danych nadawcy w państwie członkowskim wysyłki oraz okresu ważności zezwolenia;
 - i) niezależnie od przepisów lit. h), w przypadku zarejestrowanych odbiorców, o których mowa w art. 19 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE, posiadających zezwolenie na odbiór wina od nadawców, którzy korzystają z odstępstwa przewidzianego w art. 40 dyrektywy 2008/118/WE – należy pominąć dane dostawcy w państwie członkowskim wysyłki. W rejestrze umieszcza się informację dotyczącą odstępstwa na podstawie art. 40 dyrektywy 2008/118/WE;
 - j) w przypadku składów podatkowych – uprawnionego prowadzącego skład lub wykaz uprawnionych prowadzących skład, którzy są wskazani w zezwoleniu jako podmioty uprawnione do korzystania z danego składu.
3. Centralne biuro łącznikowe ds. akcyzy lub wydział łącznikowy każdego państwa członkowskiego zapewnia kompletność, dokładność i aktualność informacji zawartych w rejestrach krajowych.
4. Informacje, o których mowa w ust. 2, zawarte w odpowiednich rejestrach krajowych są objęte wymianą automatyczną za pośrednictwem rejestru centralnego.

Komisja prowadzi rejestr centralny w ramach systemu komputerowego w sposób zapewniający stały, prawidłowy i aktualny, obraz wszystkich danych pochodzących z rejestrów krajowych i przekazywanych przez wszystkie państwa członkowskie.

Centralne biura łącznikowe ds. akcyzy lub wydziały łącznikowe państw członkowskich w odpowiednim terminie przekazują Komisji informacje na temat zawartości rejestru krajowego oraz wprowadzonych w nim zmian.

Artykuł 20

Dostęp do informacji oraz korygowanie błędnych danych

1. Komisja zapewnia, aby osoby uczestniczące w przemieszczaniu wyrobów akcyzowych w ramach Unii miały możliwość uzyskania przy wykorzystaniu środków elektronicznych potwierdzenia ważności numeru akcyzowego zawartego w

rejestrze centralnym, o którym mowa w art. 19 ust 4. Komisja przekazuje wszelkie otrzymane od przedsiębiorcy wnioski o skorygowanie przedmiotowych informacji do centralnego biura łącznikowego ds. akcyzy lub wydziału łącznikowego, odpowiedzialnych za zezwolenie danego przedsiębiorcy.

2. Centralne biura łącznikowe ds. akcyzy lub wydziały łącznikowe państw członkowskich zapewniają, aby przedsiębiorcy mieli możliwość uzyskania potwierdzenia informacji na ich temat przechowywanych na podstawie art. 19 ust. 2 oraz do korygowania wszelkich nieścisłości.

Artykuł 21

Przechowywanie danych

1. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego przechowuje informacje dotyczące przemieszczania wyrobów akcyzowych w ramach Unii oraz dokumenty zawarte w rejestrach krajowych określonych w art. 19 przez co najmniej trzy lata od zakończenia roku kalendarzowego, w którym rozpoczęło się przemieszczenie, tak aby informacje te mogły być wykorzystywane do celów procedur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Informacje gromadzone za pośrednictwem systemu komputerowego są w nim przechowywane w sposób umożliwiający ich pobranie i dalsze przetwarzanie w ramach systemu w celu odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji, o którym mowa w art. 8.
2. Na koniec mającego zastosowanie okresu przechowywania danych państwa członkowskie usuwają treść przechowywanych dokumentów lub archiwizują je w formie, która uniemożliwia ustalenie tożsamości przedsiębiorcy lub przedsiębiorców, których dotyczą.

Artykuł 22

Wdrażanie

Komisja przyjmuje akty wykonawcze, aby:

- a) określić szczegóły techniczne dotyczące automatycznego aktualizowania baz danych, o których mowa w art. 19 ust. 1, oraz rejestru centralnego, o którym mowa w art. 19 ust. 4;
- b) określić zasady i procedury dotyczące dostępu do informacji oraz korygowania błędnych danych na podstawie art. 20 ust. 1.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Rozdział V

Wspólne warunki regulujące udzielenie pomocy

Artykuł 23 **System językowy**

Wnioski o udzielenie pomocy, w tym wnioski o powiadomienie, oraz załączone dokumenty można sporządzać w dowolnym języku uzgodnionym przez organ współpracujący i organ wnioskujący. Do wniosków wymaga się dołączenia tłumaczenia na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę organ współpracujący, tylko w przypadku, w którym organ współpracujący przedstawi uzasadnienie wyjaśniające potrzebę wykonania tłumaczenia.

Artykuł 24 **Jakość usługi**

- 1 Komisja i państwa członkowskie zapewniają, aby części systemu komputerowego niezbędne do wymiany informacji określonej w niniejszym rozporządzeniu były sprawne, objęte odpowiednią obsługą techniczną oraz dalej rozbudowywane.
- 2 Komisja i państwa członkowskie zawierają umowę o gwarantowanym poziomie usług oraz uzgadniają strategię bezpieczeństwa w odniesieniu do systemu komputerowego. W umowie o gwarantowanym poziomie usług określa się jakość techniczną i liczbę usług, które ma dostarczyć Komisja i państwa członkowskie, aby zapewnić bezpieczne funkcjonowanie wszystkich części systemu komputerowego i komunikacji elektronicznej, a także rozdzielenie zadań w zakresie dalszego rozbudowywania systemu.

Artykuł 25 **Ogólne ograniczenia dotyczące obowiązków organu współpracującego**

1. Organ współpracujący w jednym państwie członkowskim przekazuje organowi wnioskującemu w drugim państwie członkowskim informacje, których dotyczy wniosek, na podstawie niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że organ wnioskujący wyczerpał zwykle wykorzystywane źródła informacji, z których mógł skorzystać w danym przypadku w celu uzyskania przedmiotowych informacji, bez podejmowania ryzyka niepowodzenia w osiągnięciu pożądanego celu.
2. W niniejszym rozporządzeniu nie nakłada się na właściwe organy państwa członkowskiego żadnego obowiązku przeprowadzania postępowań lub przekazywania informacji, jeżeli przepisy prawa lub praktyka administracyjna tego państwa członkowskiego nie upoważniają organów do przeprowadzania przedmiotowych dochodzeń bądź gromadzenia lub wykorzystywania przedmiotowych informacji dla własnych celów tego państwa członkowskiego.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może odmówić przekazania informacji, jeżeli wnioskujące państwo członkowskie nie może ze względów prawnych udzielić podobnych informacji.
4. Można odmówić udzielenia informacji w przypadku, w którym prowadziłoby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub służbowej, procesu produkcyjnego bądź informacji, których ujawnienie naruszyłoby porządek publiczny. Państwa członkowskie nie mogą odmówić udzielenia informacji na temat przedsiębiorcy z tego tylko względu, że informacje te znajdują się w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, pełnomocnika lub osoby działającej w charakterze agenta lub powiernika, ani też dlatego, że dotyczą one udziałów własnościowych w osobie prawnej.
5. Organ współpracujący informuje organ wnioskujący o powodach odrzucenia wniosku o udzielenie pomocy. Do celów statystycznych co roku przedstawia również Komisji informacje na temat kategorii powodów uzasadniających przypadki odrzucenia powyższych wniosków.

Artykuł 26

Koszty

Państwa członkowskie wzajemnie zrzekają się wszystkich roszczeń o zwrot kosztów poniesionych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem roszczeń związanych z wynagrodzeniem wypłacanym ekspertom.

Artykuł 27

Kwota minimalna

1. Możliwość wystosowania wniosku o udzielenie pomocy na podstawie niniejszego rozporządzenia może być uzależniona od progu kwoty minimalnej należnej w odniesieniu do podatków akcyzowych.
2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu określenia progu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Artykuł 28

Tajemnica urzędowa, ochrona danych oraz wykorzystanie informacji przekazanych na podstawie niniejszego rozporządzenia

1. Informacje przekazywane lub gromadzone przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem bądź wszelkie informacje, do których urzędnik, inny pracownik lub wykonawca miał dostęp w trakcie wykonywania swoich zadań, są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy urzędowej oraz ochroną zapewnioną w stosunku do podobnych informacji na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego otrzymującego takie informacje.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być wykorzystywane do następujących celów:
- a) ustalania podstawy wymiaru podatków akcyzowych;
 - b) poboru lub kontroli administracyjnej w zakresie podatków akcyzowych;
 - c) monitorowania przemieszczania wyrobów akcyzowych;
 - d) przeprowadzania analiz ryzyka w obszarze podatków akcyzowych;
 - e) przeprowadzania postępowań w obszarze podatków akcyzowych;
 - f) ustalania innych podatków, ceł i opłat objętych zakresem art. 2 dyrektywy 2010/24/UE.

Właściwy organ państwa członkowskiego udzielającego informacji zezwala jednak na ich wykorzystywanie do innych celów w państwie członkowskim organu wnioskującego, jeżeli w przepisach obowiązujących w państwie członkowskim organu współpracującego zezwala się na wykorzystywanie informacji w podobnych celach w tym państwie.

W zakresie, w jakim zezwala na to prawo krajowe, informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być wykorzystywane w związku z postępowaniami sądowymi lub administracyjnymi, które mogą skutkować nałożeniem kary, wszczętymi w wyniku naruszenia prawa podatkowego, bez uszczerbku dla przepisów regulujących prawa oskarżonych i świadków w takich postępowaniach.

3. W przypadku, w którym organ wnioskujący uzna, że informacje, które otrzymał od organu współpracującego, mogą być użyteczne dla właściwego organu innego państwa członkowskiego, może mu je przekazać. Informuje o tym organ współpracujący.

Organ współpracujący może wymagać, aby przekazanie informacji innemu państwu członkowskiemu było uzależnione od jego uprzedniej zgody.

4. Wszystkie kwestie dotyczące przechowywania lub wymiany informacji przez państwa członkowskie, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, podlegają krajowym przepisom wdrażającym dyrektywę 95/46/WE.

Do celów prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie ograniczają zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 10, art. 11 ust. 1, art. 12 i 21 dyrektywy 95/46/WE w zakresie, w jakim jest to konieczne do zabezpieczenia interesów, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. e) tej dyrektywy. Ograniczenia te powinny być proporcjonalne do przedmiotowych interesów.

Artykuł 29
Dostęp do informacji na podstawie upoważnienia Komisji

Osoby odpowiednio upoważnione przez Komisję mogą otrzymać dostęp do informacji, o których mowa w art. 28 ust. 4, tylko w zakresie niezbędnym do nadzorowania, obsługi technicznej i rozbudowy sieci CCN/CSI oraz prowadzenia rejestru centralnego.

Osoby te podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy urzędowej. Udostępnione informacje są chronione jako dane osobowe na podstawie rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 30
Wartość dowodowa uzyskanych informacji

Sprawozdania, oświadczenia oraz wszelkie inne dokumenty bądź uwierzytelnione odpisy dokumentów lub wyciągi z nich, uzyskane przez urzędników organu współpracującego oraz przekazane organowi wnioskującemu na podstawie niniejszego rozporządzenia, mogą zostać użyte jako dowody przez właściwe organy państwa członkowskiego organu wnioskującego na takiej samej podstawie, jak podobne dokumenty dostarczane przez inny organ w tym państwie członkowskim.

Artykuł 31
Obowiązek współpracy

1. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia państwo członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby:
 - a) zapewnić skuteczną koordynację wewnętrzną między właściwymi organami, o których mowa w art. 3;
 - b) ustanowić bezpośrednią współpracę między upoważnionymi organami do celów koordynacji, o której mowa w lit. a);
 - c) zapewnić sprawne funkcjonowanie systemu wymiany informacji, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu.
2. Komisja bezzwłocznie przekazuje właściwym organom każdego państwa członkowskiego wszelkie informacje, które otrzymuje i które może udzielić, niezbędne do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów akcyzowych.

Artykuł 32
Stosunki z państwami trzecimi

1. W przypadku, w którym właściwy organ państwa członkowskiego otrzymuje informacje od państwa trzeciego, organ ten może przekazać informacje właściwym organom dowolnego państwa członkowskiego, które mogłyby być nimi zainteresowane oraz, w każdym przypadku, wszystkim, którzy zwrócą się z wnioskiem o ich udostępnienie, w zakresie, w jakim umożliwiają to porozumienia o pomocy zawarte z tym konkretnym państwem trzecim. Informacje te mogą być

również przekazywane Komisji, jeżeli leży to w interesie Unii oraz w celach identycznych z określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

2. Jeżeli zainteresowane państwo trzecie podjęło prawne zobowiązanie, że udzieli pomocy wymaganej do zebrania dowodów potwierdzających nielegalny charakter transakcji, które naruszają przepisy akcyzowe, dopuszczalne jest przekazanie temu państwu trzeciemu informacji uzyskanych na mocy niniejszego rozporządzenia – za zgodą właściwych organów, które dostarczyły te informacje, oraz zgodnie z ich przepisami krajowymi – do tego samego celu, w jakim udzielono tych informacji oraz zgodnie z dyrektywą 95/46/WE, w szczególności z przepisami dotyczącymi przekazywania danych osobowych państwom trzecim oraz z krajowymi środkami prawnymi wdrażającymi tę dyrektywę.

Artykuł 33

Udzielanie pomocy przedsiębiorcom

1. Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym nadawca wyrobów akcyzowych ma siedzibę, mogą udzielić pomocy temu nadawcy w przypadku, w którym nie otrzyma raportu odbioru, o którym mowa w art. 24 ust. 4 dyrektywy 2008/118/WE, bądź, w sytuacjach, o których mowa w art. 33 ust. 1 tej dyrektywy, dokumentu towarzyszącego, o którym mowa w art. 34 przedmiotowej dyrektywy.

Udzielenie takiej pomocy nie narusza obowiązków podatkowych dostawcy objętego pomocą.

2. Jeżeli państwo członkowskie udziela pomocy zgodnie z ust. 1 oraz uznaje za konieczne uzyskanie informacji od drugiego państwa członkowskiego, wnioskuje o udzielenie danych informacji zgodnie z art. 8. Drugie państwo członkowskie może odmówić pozyskania informacji, których dotyczy wnioski, w przypadku, w którym dostawca nie wyczerpał wszystkich dostępnych mu środków, aby uzyskać dowód wykazujący zakończenie przemieszczania wyrobów akcyzowych.

Rozdział VI

Ocena oraz przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 34

Ocena ustaleń, gromadzenie operacyjnych danych statystycznych i sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie i Komisja analizują i oceniają stosowanie niniejszego rozporządzenia. W tym celu Komisja dokonuje regularnego podsumowania doświadczeń państw członkowskich, aby ulepszyć funkcjonowanie systemu ustanowionego na podstawie niniejszego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji następujące informacje:
 - a) wszelkie dostępne informacje na temat ich doświadczeń związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia, w tym wszelkie dane statystyczne potrzebne do jego oceny;

- b) wszelkie dostępne informacje na temat rzeczywistych lub podejrzanych metod lub praktyk stosowanych w celu obejścia przepisów akcyzowych, jeżeli takie metody i praktyki ujawniają niedociągnięcia lub luki w funkcjonowaniu procedur określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Aby ocenić skuteczność systemu współpracy administracyjnej w zakresie egzekwowania stosowania przepisów akcyzowych oraz zwalczania uchylania się od podatków akcyzowych i nadużyć z tym związanych, państwa członkowskie mogą przekazywać Komisji wszelkie dostępne informacje inne od tych, które określono w akapicie pierwszym.

Komisja przekazuje informacje otrzymane od tych państw członkowskich innym zainteresowanym państwom członkowskim.

Obowiązek przekazywania informacji i danych statystycznych nie powinien powodować nieuzasadnionego zwiększenia obciążenia administracyjnego.

3. Komisja może bezpośrednio pobierać do celów operacyjnych i statystycznych informacje z komunikatów generowanych przez system komputerowy, z zastrzeżeniem art. 28.
4. Informacje przekazywane przez państwa członkowskie do celów określonych w ust. 1 i 2 nie zawierają danych indywidualnych i osobowych.
5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze, aby określić, do celów wdrożenia niniejszego artykułu, odpowiednie dane statystyczne przekazywane przez państwa członkowskie, informacje pobierane przez Komisję oraz sprawozdania statystyczne sporządzane przez Komisję i państwa członkowskie.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Artykuł 35

Komitet ds. Podatku Akcyzowego

1. Komisję wspiera Komitet ds. Podatku Akcyzowego ustanowiony na podstawie art. 43 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE. Komitet stanowi komitet w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 36

Uchylenie rozporządzenia (WE) nr 2073/2004

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 2073/2004.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia są traktowane jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 37
Składanie sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu i Radzie

Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia co pięć lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz w szczególności w oparciu o informacje dostarczane przez państwa członkowskie.

Artykuł 38
Umowy dwustronne

1. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla wypełniania obowiązków o szerszym zakresie związanych z pomocą wzajemną, wynikających z innych aktów prawnych, w tym z umów dwustronnych lub wielostronnych.
2. Jeżeli właściwe organy, o których mowa w art. 3 ust. 1, zawierają umowy dotyczące kwestii dwustronnych objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, innych niż dotyczące postępowania w indywidualnych przypadkach, bezzwłocznie informują o tym Komisję. Komisja informuje o tym właściwe organy pozostałych państw członkowskich.

Artykuł 39
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji nr 1: rozporządzenie (WE) nr 2073/2004 > nowe rozporządzenie			
Artykuł rozporządzenia 2073/2004	Artykuł nowego rozporządzenia	Artykuł rozporządzenia 2073/2004	Artykuł nowego rozporządzenia
1	1	20	17
2	2	21	18
3	3, 4, 5, 6	22	19, 20
4	7	23	-
5	8	24	33
6	9	25	21
7	7, 10	26	34
8	11	27	32
9	11	28	9, 15, 16, 22
10	11	29	23
11	12	30	25, 27, 28,
12	13	31	28, 29, 32
13	13	32	30
14	14	33	31
15	14	34	35
16	14	35	37
17	15	36	38
18	15	37	39
19	16		

